Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Đại Học Cornell)

NGÀY THỨ TƯ 4 OCTOBRE 1933 — MỖI SỐ : 0$03 — NĂM THỨ 20 — SỐ 1015

Lục tỉnh tân văn

CHỦ-NHƠN: NGUYỄN-VĂN-CỦA

Mua báo xin trả tiền trước cho ông Nguyễn-văn-Của.
Gởi bài vô cho ông Lâm-văn-Ngọ.

XUẤT BẢN HẰNG NGÀY

BÁO-QUÁN: 57, Rue Lucien Mossard — SAIGON

Dây thép tắt: LUCTINH — Dây thep nói: 203

CHỦ-NHIỆM: LÂM-VĂN-NGỌ

Thay mặt cho tòa báo bên Pháp-Quốc
COMPTOIR INTERNATIONAL DE PUBLICITÉ
9, Rue Tronchet PARIS (VIIIe)

Nam-dương quần-đảo nhứt định sẽ không ăn lúa ngoại-quốc nữa

Chánh-phủ Đông-Pháp cần phải thương-xác lại với Chánh-phủ Hòa-Lan về việc nầy kẻo có bại lây đến nông-dân trong xứ

Trong số báo bữa qua, theo tin điện A.R.I.P., chúng tôi có nói sơ qua việc ở Nam-dương quần-đảo (Indes Néerlandaises), lại đó thành Batavia, có nhiều người vì quyền-lợi chung của mình, đã triệu-tập một cuộc hội-nghị lớn lao hầu ấn định một chương-trình bình vực lợi-quyền nông-dân, nghĩa là bình-vực lúa gạo xuất-sản ở trong xứ. Sau khi hội hiệp, họ đã thảo một tờ quyết-nghị xin Chánh phủ bổn xứ phải lập tức ra lịnh không cho người trong xứ mua lúa gạo của ngoại-quốc nữa.

Chúng ta nên để ý rằng, trong cuộc hội-nghị đó có đại-biểu của chánh-phủ tới dự. Vậy thì, trong tờ quyết-nghị kia đã có chánh-phủ ưng thuận một phần rồi.

Đối với việc nầy ta phải chú-trọng làm mới được, vì rằng nếu Nam-dương quần-đảo không ăn lúa ngoại-quốc nữa thì sẽ có quan-hệ đến thị-trường lúa gạo ở Đông-pháp nầy nhiều lắm.

Nam-dương quần-đảo là một vị thân chủ mua lúa gạo từ hồi nào tới giờ. Lúa gạo ta nhập-cảng vào đó cũng không phải là ít. Bấy lâu nay, cái xương-sống nông-nghiệp xứ nầy chưa gảy cúp được, một phần là nhờ nơi Nam-dương quần-đảo vậy.

Cũng như sự hạn-chế lúa gạo bên Pháp, cũng như sự Trung-hoa đánh thuế nhập cảng lúa gạo, Nam-dương quần-đảo như định không ăn lúa ngoại-quốc nữa là muốn bảo-thủ quyền-lợi cho nông-dân họ buộc, dân họ phải dùng lúa gạo sản xuất trong xứ mà thôi.

Nông-dân Pháp mới hạn-chế gạo Đông-pháp. Tuy là hạn-chế song trong cái « hạn-chế » ta còn có cái « lần được ». Không ít thì nhiều, không nhiều thì ít, thế nào cũng có một số bán ra.

Thị-trường tiêu-thụ vẫn còn chớ không có mất luôn. Có giảm là giảm ở sức mua chác (capacité d'achat) mà thôi.

Chánh-phủ Trung-hoa, nói riêng là chánh-phủ Quảng-đông mới đùng, bày ra môn thuế « Dumping tax », đánh thuế nhập cảng lúa gạo, mục-đích cũng chỉ hạn-chế sự nhập-cảng lúa gạo ngoại-quốc thôi. Nếu môn thuế « Dumping tax » ma vừa phải, không cao, thì lúa gạo của ta vẫn còn bán được cho thị trường Trung-hoa luôn luôn.

Theo ý chúng tôi nghĩ, hai cái phương-pháp hạn-chế lúa gạo trên đây đều có sự hại hết, nhưng ta còn mong mỏi có chỗ tiêu-thụ động ít nhiều.

Chi như cái phương-pháp của Nam-dương quần-đảo định dùng lập tức đây là một cái phương pháp quá tự quyết-liệt. Họ không chịu dùng phương-pháp hạn-chế, vì rằng như chúng tôi đã nói, trong cái « hạn-chế » còn có cái « bán được ». Họ muốn cho không có một hột lúa hột gạo ngoại-quốc nào vào lọt được trong lãnh-thổ của xứ họ hết.

Nếu lời quyết-nghị của cuộc hội-nghị kia được Chánh phủ Hoa-lan ở Nam-dương quần-đảo công-nhận chánh-thức rồi, thì xứ Đông-pháp sẽ mất luôn một thị-trường mua lúa gạo. Đầu nầy hạn-chế, đầu kia hạn-chế, đầu nọ cấm luôn, rồi đây chúng ta sẽ thấy lúa gạo của ta động lại, ế bẩm, bán ra không ai mua, chúng ta sẽ thấy ruộng đất xứ Nam-kỳ nầy sẽ bỏ hoang nhiều nữa, chúng ta sẽ trông thấy tiều, trung, đại điền-chủ ta bị phá sản hết, nông-dân ta bị phá sản cả cảnh khốn cùng, khổ sở.

Xứ ta là một xứ chỉ sống về nghề nông, nếu lúa không tiêu-thụ được, thì dân chúng làm thế nào tìm một sanh-lộ mới khác được?

Đối với việc nầy, trường khi chánh phủ Pháp cần phải hỏi chác chán để thương-xác lại với chánh phủ Hoa-lan ở Nam-dương quần-đảo, kẻo Đông-pháp sẽ mất một thị-trường tiêu-thụ lúa gạo, mà rồi đây sẽ có sự hại lây đến nông-dân trong xứ.

Chánh-phủ ở đây, ngoài ra việc thương-xác, điều-đình với họ cũng cần phải tìm phương-pháp nào đắc lực để chống chỏi lại với trận giặc hạn-chế lúa gạo và chánh sách bảo-hộ mậu-dịch của các xứ ở bên ngoài mới được.

VIỆT-BẰNG

KHÔNG BẮN CHIM lại bắn trúng một đứa nhỏ bị bịnh

Biên-hoà. — Hôm chúa-nhựt 1er Octobre vừa rồi, tại làng Phước-an, Long-thành (Biên hòa) có hai người khách lạ đến làng đi bắn mỏ-nhác tại Gò-cỏ. Chẳng hiểu hai ông khách lạ bắn làm sao, mà đạn sa trúng nhằm con của tên Lê-văn-Huế, là Lê-văn-Sao 12 tuổi đang coi trâu ở đó.

Đạn trúng ở bắp chơn đứa trẻ vô phước ấy ba viên, ngó thấy rõ ràng, hai người khách ấy chịu tiền thang thuốc năm đồng bạc, nhưng anh Huế không chịu, nài xin cho con mình lên nhà thương Long-thành cho quan thầy mổ lấy đạn ra và đi cáo bảo cho nhà chuyên trách biết.

Sơn-Tinh đánh với Thủy-Tinh chăng?

Bão to gió lớn ở Hanoi

Hanoï, 30 Octobre. — Bữa hôm qua thiên-ôn đái Phủ-liễn có cho hay rằng sắp có bão to gió lớn ở Hanoï. Bữa nay liên tiếp được tin điện ở Hanoï đánh vào bảo rằng tối hôi hôm nầy các đường dây thép ở Hanoï đi các tỉnh đều bị giông gió làm đứt hết.

Sự thiệt hại ngươn ta chưa biết rõ là bao nhiêu. Cây cối và cột dây thép ngã liêu yêu làm trở ngại sự giao thông.

Trọn một đêm đó, ở Hanoï mưa gió luôn luôn không giứt. Một cái trần nhà của một rạp hát Annam bị đổ sập. Hai người chết và một người phải bị bịnh. Lại có một tên cu-li xe kéo bị dây đèn điện đứt giựt chết.

VỀ VIỆC CÔNG CHỦ HIỆU

Tin-Đức thơ-xã bị bắt

Ông đã được tha tạm rồi

Trong số báo ra ngày thứ hai vừa rồi, chúng tôi cho độc-giả hay văn-tắt về việc ông chủ hiệu « Tin-Đức thơ-xã » ở đường Saborain bị bắt.

Bữa nay, ông chủ hiệu ấy đã được thả ra tại ngoại hầu tra, và có gởi một bức thư kể rõ vì sao ông bị bắt. Bởi vậy đừng về phương diện thông tin-tức, chúng tôi xin vui lòng đăng nguyên-văn bức thư của ông chủ hiệu « Tin-Đức thơ-xã » ra đây cho các bạn độc-giả hiểu rõ đuôi đầu câu chuyện :

Tại sao tôi bị bắt ?

« 11 giờ thứ bảy 30/9/33, ông xếp sở linh-kín Khánh-hội lại đưa cho tôi hai miếng bài vỗ (epreuves) hỏi có phải của nhà-in tôi in không? Tôi nhận phải. Người liên mời tôi đi theo người về sở người đó khai cho người nghe, và làm tờ giải lên Toà, bữa đó nhằm thứ bảy, mà lại làm tới gần 19 giờ tối mới rồi, nên tôi phải giam tạm lại đó, sáng hôm sau giải lên Toà, nhằm ngày chúa-nhựt, Toà không hỏi, qua sáng thứ hai là 2 Octobre, Quan Bồi-thẩm mới hỏi, sau khi hỏi tôi rồi ngày liên tha tạm tôi ra dợi Toà còn tra hỏi.

« Nguyên vụ ấy như vầy : một bữa, cách hơn tháng nay, có một người khách-trú lại đặt in bao thư giữa lúc tôi đang tiếp mấy người khác, nên biểu thư-ký tôi tiếp người khách-trú mướn in bao thơ, cũng tường là in thường như mọi nhà buôn, nên tôi không để ý đến. Cách ít bữa người khách-trú trở lại xin hủy cái trước mà đặt làm 2 cái chèches khác tùa tựa theo kiểu trước, mà chữ lộn xộn mới coi như chư Ang-lê, nên thư-ký tôi không biết là nói gì, mới lánh in và làm thành chèches, con tôi mắc công việc đa-đoan, không coi đến, tường cũng làm theo kiểu bao thư trước mà sửa đổi chút ít chi đó. Nay người khách-trú bị bắt, mới biết là ý đặt đủ chữ trong chèches, đem về cắt bớt chữ in đi, và cắt ra làm nhiều cái nhỏ, rồi khắc vào con dấu bằng cây, rập lại thành 2 bản in ra mát trước và mặt sau giây thuê-thân khách-trú. Người khách-trú đó đã bị bắt vì thủ nhận mọi sự đã làm.

« Sự nầy chẳng qua là tôi sơ ý, tưởng là in đúng về việc buôn bán, nên mới bị liên-can trong vụ tên khách-trú, chớ tính thật thì tôi oan lắm.

« Tôi nay đã được quan Bồi-thẩm cho tại-ngoại hầu tra, đặng tra xét cho rõ sự thật ».

TRẦN-VĂN-HẠNH,
chủ nhà-in Tin-Đức Thơ-Xã.

Chánh cuộc nước Đức

Tổng-thống Hindenburg sẽ thôi vị chăng?

Mấy bữa rày ở bên Đức có tin đồn nói về việc Tổng-thống Hindenburg có ý muốn thôi vị, bước ra ngoài vòng chánh trị.

Mới tớ báo thuộc về đảng quốc-gia xã-hội đăng tin nói chắc chán rằng Tổng-thống Hindenburg đã thảo một nghị an giao chức Tổng-thống Đức lại cho một người trong dòng Hohenzollern.

Tin nầy truyền ra, trong chánh giới Đức rất là xôn xao. Chuyện riêng trong nhà, họ còn đương giấu kín.

Trên con đường chiến-thắng bịnh Lao

một cái tai-họa lớn cho xã-hội

Các viên-chức có chơn trong ban Trị-sự có bài lao hiện nay đương hiệp-tác cùng ông Maurice Weil để sắp sửa tấn hành công việc trên con đường chiến đấu. Cũng như mấy năm, các viên-chức ấy sẽ hiệu triệu thiết thảo dân chúng Nam-kỳ hãy tìm cách chiến thắng bịnh lao cho có hiệu quả đắc, lắc.

Bởi vậy cho nên, chúng bà con phải bay tỏ ở đây, trong nhiều bài báo sắp đăng ra sau, những phương-diện của vấn-đề nầy mà có lẽ ai ai cũng biết, sự tối-yếu của nó, sống phần nhiều vì mắc rằng bước và bận làm việc hàng ngày nên phải đành xao lãng.

Chúng tôi viết ra đây cốt cho hết thảy quần chúng biết và chúng tôi xin cả tiếng gọi chung cho cuộc chiến đấu nay mai đây được đắc thắng, có kết quả tốt đẹp hơn mấy năm rồi kia nữa. Chúng tôi xin viết ra đây, cho hết thảy ai ai sẽ đi truyền-bá cổ-động khắp hết thảy các nhà của người Việt-Nam những sự thật mà phải nói đi nói lại mãi vì rằng những sự thật đó là chuẩn đích cho cuộc bài lao vậy.

Chúng tôi cầu xin cho hết thảy đồng-bào Việt Nam *đều biết rằng :*

Bịnh lao là một bịnh trừ tuyệt được.

Thuốc uống B. C. G. là một thứ thuốc ngừa bịnh lao mãnh liệt.

Thứ thuốc nầy sẽ phần phát không cho các trẻ em.

Chúng tôi đang mấy bài nầy mong cho hết thảy các dân tộc trong xứ đều chung lưng đấu cật lại làm một « C^ng việc Cứu-nhơn » do Hội Phổ-tế xã-hội chi huy mà nhứt là đoàn Trị-sự Có bài lao.

Số người bị thiệt mạng

Con vi trùng Koch, một con vật « hết sức nhỏ » đã giết người trong thế-giới không biết bao nhiêu mà kể, còn hơn những trận giặc lan khắc kia nữa.

Ở Nam-kỳ

Năm 1931 : 2.333 người mắc bịnh có 512 người chết.

Năm 1932 : 2.057 người mắc bịnh có 475 người chết.

Bịnh lao thường xảy ra ở trong các thành-thị nhiều hơn là ở trong chốn thôn quê rẫy bãi.

Dưới đây chúng tôi xin đăng vào con số cho độc-giả biết số người có vi-trùng ho lao trong mình là bao nhiêu

Tuổi	Thành-thị	Thôn quê
Từ 1 tới 10	45 phần trăm	10 %
— 11 — 15	60 —	60 —
— 16 — 20	80 —	75 —
Trên 21 tuổi	—	90 —

Về phần học trò, tính theo số sai phái theo sự điều-tra của hai vị bác-sĩ Guerin và Lalung-Bonnaire trong năm 1933 nầy thì :

Học trò ở Chợ-lớn từ 5 tới 19 tuổi 63, 5 %.

Học trò ở Châu-đốc từ 5 tới 19 tuổi 21, 5 %.

Năm 1926, theo sự điều tra của bác sĩ Huillet và T. v. Tư thì học trò ở Châu-đốc và Sóc Trăng cũng tuổi ấy tới 49,79 %.

Học trò ở Châu-đốc và Sóc-trăng đều là con của nông dân và ở trong đồng bài, con học trò ở Cholon phần nhiều không có chỗ ăn ở tử tế (nhà cửa nơm thấp chật hẹp, tối tăm, dơ dáy).

Bịnh lao đâu mà không bành trướng mau đi nữa, thì nào cũng phải có.

Về phần xứ Nam-kỳ, Cao-man và Trung-kỳ, bác-sĩ Rôi có tính ra rằng từ năm 1923 tới 1928, trong 25.139 đàm chết có 2.232 người mắc bịnh lao.

Năm 1929, trong 200.000 đàm chết người trưởng thành ở khắp năm xứ trong Đông-pháp có tới 17.756 đàm chết vì mắc bịnh lao.

∴

Những con số kể trên đây có một sự hàng biên riêng của nó.

Nó chỉ cho ta biết rằng trong các đô-thành của ta bịnh lao vẫn rảo đi vào trong các nhà dở dáy, các căn phòi mà bằng mấy chục gia-quyến đông đúc quấy quản ở với nhau. Bịnh lao chẳng khác nào như một người vô hình, thường tới ngồi ăn uống chung lộn mật-thiết với những người trong gia-quyến, và nhớ mấy đồ đũa đang chuyền lao với nhau, từ cửa miệng người nầy sang cửa miệng người khác, làm trung gian, để thong thả chơn lao những người mà mình sắp làm hại. Những con số đó sẽ tăng lên nếu chúng ta không hiệp sức lại trong sự chiến đấu.

Chiến đấu với bịnh lao là kẻ nghịch đáng ghê sợ kia, chúng ta phải hiệp sức lại, nhứt là phải thí-hành một phương-pháp toàn bị và có khoa-học mới được.

NGỤ ĐỜI

Đời Van-Minh! Nghe ai nói đời nầy là đời Van-Minh tôi cũng ir theo, chớ thật, tôi chưa thấy chi là Van-Minh tất cả. Day thấy lễ nghi phong-hóa điên tàn. Nói điều tàn nghe ra quá lời, thật thì chón leo lẻ như ngon đèn khuya, dầu hao tim lụng. Lần lần, ngay mắt ta-i-i mờ ám như ánh đèn đêm chớp lúc trời trăng. Nên hang người học-thức trong xứ không to day trí phong-hóa nước nhà, thì sau có chỗ an-ổn không kịp. Nói vậy rồi, tôi lại thăm hỏi lấy tôi. Ai là người có lòng vì nước vì dân, ra sức gánh vác việc đời, âu lo sự thế? — Nào ai có bỉ ai! Ai rũi sanh nhằm thế-kỷ thứ hai-mươi nầy, mới vừa biết đi dầm-dầm, đã dể bước lên đường danh-lợi đua tranh rồi. Khôn thì sống, bổng thì thác, ai còn nghĩ gì là nhơn-nghĩa hiền-trung, ai con biết gì là ái quốc ái chủng mà không vị-kỷ. Đã gặp cái đời đỏ khô, khó-khăn đến thế thì thôi, trời còn khiến chi cơ khủng-hoảng xảy ra, làm cho người thành hồ-lang, đói bụng điếc tai, còn kể gì cang thường luân lý. Vẫn biết dân bổn xứ chưa làm biên như dân nước Rút-xi, đói lanh mà chết thôi bỏ số. Đơm tháng cái thăm trang ấy, các nước Van-Minh không nỡ ngồi lơ, phải kêu nhau, mở cuộc nghĩa-quyên mà chẩn-lế. Cho đến Tổng-lãnh giám-mục ở thành Vienne xét đọ từ bi, gọi lòng nhơn bốn-đạo trong xứ, ra tay tế độ. Chẳng phải một nước Rút-xi đấy thôi, dân Á-đông lac-nâu nầy cũng nhiều đói lanh. Ngoài ra, Trời còn gây biến thêm, khiến cho nước nầy bị lụt, nước kia bị lụt. Như Ấn-độ Hồng-mao, dân mọi bị lụt, lớp chết không đất chôn, sống không cơm ăn, không nhà ở. Thế mà cũng chưa gọi là độ-khổ, cơ-cẩu cho bằng dân Trung-huế. Chiu hai-mươi mốt năm bình đao, hết giặc trong tới giặc ngoài, vừa hết ngoài đã tới trong, hai dân Trung-huế, máu chảy thành sông, xương chồng tợ núi. Vậy mà cũng chưa vừa lòng Trời, nên còn khiến thêm lụt-lội, làm cho dân hai tỉnh lớn như Sơn-đông và Sơn-tay, chết đói không biết bao nhiêu mà kể sổ. Tớp nào còn sống thừa, đói không rau, đau không thuốc, sanh dữ như thú rừng, người ăn thịt người cho đỡ bữa. Dường ấy, còn kể chi là luân-lý cang-thường. Thật dân bổn xứ mới bị hàng nên, không-hoảng, chớ chưa đến đỗi khốn-nàn như dân các nước mới kể trên, mà xem luông đời, đường muốn bỏ dép lẻ-nghi phong hóa. Thấy vậy qua đau lòng! Tôi thăm hỏi lấy tôi, ước dân xứ mình, vì tai-biến dồn-dập, phải chịu khốn-nàn như dân Trung-huế, mình sẽ ra sao nữa? May là mới bị hung-nên không-hoảng, lấy cái khô nầy đem mà sánh với khổ kia, thì xứ người có mười, mình không có một, mà mình đã rung-rinh, kể thối chi, người ngã lòng, không ngớt tiếng than-vang rên-siết; ước cái khổ của mình bằng cái khổ của người, thì chắc mình còn tệ hơn người thấp bội. May là chưa có gì cho lắm mà đã thấy đâu nầy cướp của, cuối kia giết người, năm đồng cũng một mạng người, mười đồng cũng một mạng người, mạng người sao quá rẻ! Có phải gặp hồi khủng-hoảng, vật xuống gia, người cũng xuống giá chăng? Đăng tiếc thay, mà cũng đáng thương thay! Tóm lại, lòng người đổi thay, trăm đều biến xảy, đều bởi đồng tiền thất-mất, nhà-nhà khuẩn-bách mà ra. Bây giờ nghĩ đến câu

« Dĩ tiền vi nhơn-nghĩa, dĩ « Tiền vi đạo lý, dĩ tiền vi kế-sách, dĩ tiền vi sanh-nhai, « nghĩa đoan thận so chi vi tiền ».

mới biết lòng người xưa không làm lạc. Không có đồng tiền, thì giống gì cũng không; cho đến tình cha con, nghĩa vợ chồng cũng không. Ôi, đồng tiền ôi là đồng tiền! Thế lực mi đường bao mà mi có sức đổi xây thế cuộc. Ngồi nghĩ đến sự đời mà ghê! »

LÂM-VĂN-NGỌ.

Giá báo

Một năm	12$00
Sáu tháng	6.50
Ba tháng	3.50
Mỗi số	0.06

Bọn Mọi ở Qui-nhơn nổi lên bắn một người dân-bà Annam bị bịnh

Qui-nhơn — *Bọn Mọi ở chung quanh vùng Qui-nhơn lâu lâu cứ nổi dậy lên phá làng phá xóm. Chánh-phủ đã cho nhiều toán lính về đàn-áp. Bọn Mọi thất thế, chúng cự không lại phải rút vô rừng sâu.*

Tuy vậy cho bọn chúng cũng tìm cách nổi lên hoài. Mới đây bọn Mọi kéo nhau xuống vùng Bình-quang để toi đánh phá ấp Bình-tuyên.

Trước hết chúng nó tới đốt nhà một người dân bà Annam là Nguyễn-thị-Thía. Trong lúc người đàn-bà nầy hoảt ra khỏi nhà để cầu cứu thì bị bọn Mọi đùng mà bắn tên vào mình.

Thị Thía bị trúng nhiều mũi tên. Có lẽ tên đó có tẩm thuốc độc.

Dân làng hay tin chạy đến tiếp cứu rất đông. Bọn Mọi liệu thế không xong liền rút vô rừng.

Hiện nay Thị Thía đã được chở đến nhà thương Qui-nhơn để cứu-cấp. Bình tình có bộ nguy lắm.

Trương-học-Lương tuyên-bố ở bên Âu

Từ khi đem thân ra hải-ngoại tới giờ, Trương-học-Lương đi châu du khắp xứ ở Âu-châu.

Mới đây, cậu cả Trương đã từ nước Đức sang Thụy-điển du-lịch. Trong lúc ở Thụy-điển, họ Trương ngụ tại đến vua.

Báo « Dagens Nyheter » có đến phỏng-vấn chánh-kiến của họ Trương thì họ Trương tuyên-bố rằng mình vẫn nuôi nấng cái chí muốn thống-nhứt nước Trung-hoa. Trương-học-Lương lại muốn làm sao cho Trung-hoa có một cái hiến-pháp giống như hiến-pháp của Huế-kỳ hiện thời, việc quốc-phòng và ngoại-giao phải cho được nhứt luật, nhưng mỗi tỉnh được tự-trị.

Cậu cả Trương nay mai sẽ từ giã xứ Thụy-điển, sang Mốt cu và Thô-nhĩ-kỳ.

XIN ĐỌC :
Mới trương 2, tiểu thuyết:
CON MỘT CHA
của Phi-Tinh

Cuộc đua ngựa Saigon

kỳ thứ mười tám trong mùa mưa

Chúa nhựt 8 Oct. 1933

Ngựa dăng tên đua

ĐỘ THỨ NHỨT
Phần thưởng Esterel
Độ bán trong 1200 thước — Ngựa 2e série

Khuu Mát	34 5
Vang Phuoc II	36.5
Vang Mát	36
Vang tân Long	31 5
Ma tan Tao	31.5

∴

ĐỘ THỨ NHÌ
Phần thưởng Arlequin
Độ trong 1000 thước — Ngựa 3e série

Hông Anh	40 —
Khuu Hoa	35.5
Hông Hoa II	35 5
Khuu Tiên	35
Kim Hoa	33.5
Hông Hoang	33.5
Hông thanh Mỹ	30.5
Tiêu Long	30.5
Norton	32 —

∴

ĐỘ THỨ BA
Phần thưởng Porte Veine
Độ nhứt Double Event
Độ rào chắp 1500 thước — Ngựa hors série

Khuu phi Long	47 —
Huynh Long	43 —
Bach huê Xà	41 —
Vuong Em	38
Tosca II	35.5
Vang tân Ký	32 —
O Hoa	32 —
Huynh Mai	30.5
Kim Huê	28 5

∴

ĐỘ THỨ TƯ
Phần thưởng Nouba
Độ trong 1300 thước — Ngựa 1ère série

Kim Luông	40
O Van	37 —
Hông phuoc Long	35 —
Hông Soc II	33.5
O Voi	32 —
Đam ly Vân	32 —
Hat tây Ninh	30.5
Lutine	30.5
Charmoise	30.5

ĐỘ THỨ NĂM
Phần thưởng Grand Prix des Poneys
Độ nhì Double Event
Độ trong 1500 thước — Ngựa hors série

Dam binh Tay	44
Huynh Hoa	40.5
Hoi Phung	38 —
Ma dai Hung	38
Kim ngan Hoa	37 5
Khuu Bay	36 5
Majunga	28 5
Popéay	35
Kilkerley	28 5
Đam Vân	28 5
La Félicité	30 5
Khuu long Vân	30 —
Hong dong Thanh	33.5

ĐỘ THỨ SÁU
Phần thưởng Estinal
Độ trong 1300 thước — Ngựa 1ère série

O Chi	37 —
Vang Qui	35 5
Phi Điểu	33 5
Mon Idée	32
Khuu my Hanh	30 5
Hông huê Nu	30.5
Phuoc Ho	30.5

Lời rao
Của hàng dường Hiệp-Hòa cho các nhà vườn trồng mía

Qua thăng chạp tây máy khởi sự chạy. những chủ vườn mía nào có khai số mía trước tại nhà giấy Hiệp-Hòa sẽ được phép cân mía mà thôi.

Cách đem mía lại như sau nầy:

Mỗi tuần phát giấy ra cho phép đốn hoặc 5, hoặc 10, hoặc 15 tấn cho mỗi người tùy theo số mía khai nhiều ít.

Nhà vườn phải đem số mía lại cho dúng ngày định trong giấy

Ngày nào đem mía lại thì nhà giấy định trước chừng 10 ngày đặng có thì giờ mà sắp dặt công đốn và chở. Chẳng nhà vườn nào được phép đem mía lại nếu chưa lảnh đặng giấy cho phép đốn mía

Những nhà vườn nào vưng theo cách sắp dặt nầy thì chẳng hề khi nào mía bị bất hết

Những nhà vườn đó, chúng ta vui lòng mà buôn bán

Theo như cách sắp dặt như vậy đến chừng cân mà mía hư, thì cũng tại có chuyện gian giảo trong đó.

Vậy thì các nhà vườn phải khai liền số mía, đặng có người đi kiểm xét trước khi biên vô sổ,

Như vậy mới được phép lảnh giấy đốn mía và khỏi chờ đợi.

Muốn rỏ lại nhà giấy sẽ chỉ thêm cho.

Chánh chủ hãng
đường Hiệp-Hòa
Ký tên: DUBOIS.

Xin chỉ giùm làm nghĩa

Tôi là Lý-đức-Nguyên, làm ruộng ở tại Bải-xâu (Sốctrăng).

Nhơn vì vợ tôi rủi ro mắt phải bịnh «phong» đã mấy năm trường nay, thuốc men Tây, Nam, uống đã nhiều mà bịnh không thấy thuyên giảm chút nào, lại càng thêm nặng.

Vợ chồng tôi gặp nhau đến nay đã được 12 năm, mà bịnh vợ tôi khởi ra đã 9 năm rồi, sau khi vợ tôi sanh ra được một đứa con.

Chưng bịnh ấy khởi phát như vầy: Ban đầu nửa đêm đang khi ngủ mê nó làm như đàm chận trong cổ miệng sôi nước miếng, hơi thở khó khè, tay chơn dầy lia lịa. Lâm như vậy trong năm hay phút đông hồ rồi hết, người bịnh tỉnh lại như thường. Song mỗi khi có như vậy thì sáng ngày vợ tôi xây xẩm, mệt và bần thần cả ngày. Lúc ban đầu thì trong 10, 15 hoặc 20 ngày có một lần như vậy

Sau lần lần, thì giờ nầy thúc lại, bịnh lại xảy đến ban ngày, đang đi đứng bỗng nhiên cũng xảy xẩm, rồi cũng té xuống làm y như ban đêm vậy

Đến nay bịnh càng thêm nhiều, mỗi ngày đều có, nếu không có ban đêm thì cũng có trong ban ngày.

Tôi tìm thầy, chạy thuốc đã mấy năm trường và bỏ phế công ăn việc làm, song thâm thay, tốn hao tiền bạc mà bịnh của vợ tôi cũng không thấy giảm chút nào.

Bả biết rằng chưng bịnh nan y song tôi xin kính xin bổ cáo trên mặt báo cùng trong lục châu cả bác, anh chị và bà con, ai có phương phép, hoặc bài thuốc chi hay xin chỉ giùm làm phước đặng cứu bịnh ngặt nghèo của người nội trợ tôi, thì ơn ấy tôi nguyện khắc cốt ghi xương, sánh bằng tái tạo.

Xin lục châu cô bác biết cho rằng: Mỗi khi bịnh vợ xảy ra trước mặt chồng vô phương cứu chữa, thì sự đau đớn của chồng biết bao

Vậy tôi hết lòng cầu xin cô bác có phương chi chỉ giùm dầu tôn kém tôi cũng vui lòng, miễn cứu được một người đàn-bà yếu-đuối khỏi hình hiểm nguy thì ơn ấy vô tợ non sông.

M. LÝ-ĐỨC-NGUYÊN
chez M. VÕ VĂN-TRIỀU
à Mytho

Sổ Tương tế

1 số độc đắc trúng		10.000$—
1 số trúng		5 000.—
1 số trúng		3 000.—
2 số trúng	2 000$ =	4.000.—
5 số trong	1 000 =	5 000.—
8 số trúng	500. =	4 000.—
10 số trúng	200. =	2 000.—
70 số trúng	100. =	7 000.—
98 số trúng		40 000 $—

Mỗ số giá: 1$00
NGÀY XỔ SỐ
11 Février 1934

Mua giấy số, xin gởi mandat và thêm 1$20 tiền cò recommande cho:

Madame Nguyễn-thị-Truyện
103, rue d'E pagne
Saigon

Câu chuyện gia-đình

Đồng hồ đồ bảy giờ. Trong một căn nhà rộng rãi, đèn điện sáng trưng. Hai vợ chồng thầy Tư dùng cơm tối. Chuyện nầy qua chuyện nọ, biết chuyện trong sở làm từ chuyện ngoài đường, rồi thầy lại nói: «Ở, tôi mới nhớ không biết hồm rày mình mua thứ savon nào xài mà tôi rửa tay nó nhớt quá, phải nhiều nước lắm mới sạch, mà nó ngứa tay tôi nữa.

Vợ: Phải rồi, cách chưng nửa tháng nay, tôi đi chợ thấy có người bán một thứ savon lạ. Họ nói mà tôi mua, nói là savon mới của người mình chế ra, giặt không hao không hư đồ, bợt nhiều mà bán rẻ. Tôi thấy nài nỉ quá, cầm lòng không đậu nên mua hết mười cục mỗi cục 5 xu đem về xài thử. Nay mình chê tôi mới biết rằng đồ không tốt.-

Chồng.— Hen gì mấy bộ đồ hàng của tôi mới may, mặc có 1 tháng nay, nó vàng khè, coi bộ muốn rách. Hễ đồ rẻ là đồ xấu, hơi đâu mà nghe lời mấy người bán hàng chuốt mà bán đồ hư được thì thôi, xấu tốt gì mình chịu.

Vợ.— Thiệt đơn nầy giả dối quá đồ xấu mà nói cho được rằng tốt. Hễn gì họ nói làm quảng-cáo cho nhiều, đồ bán cho rẻ thì bán được nhiều, cần gì tốt xấu

Chồng.— Thôi mình lỡ mua bao nhiêu đồ, dùng nó mà rửa nhà, tẩm thú vật, rửa chén, chớ dùng xài về việc giặt đồ nữa, vì nếu giặt lâu thì mực rách hết y-phục. Xài savon Việt-Nam quen rồi thì cứ nó mà xài, chớ coi hàm thứ mới mà làm gì. Thiên-hạ ai ai cũng đều công nhận rằng savon Việt-Nam là tốt mà lại không mắc gì hơn các thứ savon khác

Vợ.— Mình nói phải. Hồm nay tôi dùng savon mới nó hao quá, giặt nó nhớt, phải xả nước nhiều, giặt không bao lâu y-phục mình nó vàng và muốn rách. Còn đều hại nầy là khác: nó ăn mòn và lở tay. Thầng bồi giặt đồ mấy bữa rày nó xin nghỉ mà xưt thuốc.

Chồng.— Vậy tư rày đến sau mình đừng mua thứ savon nào khác hơn là savon Việt-Nam mà dùng, vì nó đã ít hao, giặt mau sạch, không nhớt và không ăn tay và hư mực ý phục là khác.

KHI PHỔI YẾU
nên dùng thuốc
PULMONIA
chữa bằng thảo-mộc
Sách tặng quý ông quý bà
E. LOGEAIS, Dược-chế, Boulogne-sur-Seine
Có bán tại các hiệu thuốc khắp nơi
Ở Saigon: J. MUS-SOLIRÈNES-SARREAU

muốn uống cả ngày
PIPPERMINT
GET
với
nước đá
hay
nước lã
GET FRÈRES
REVEL (Hte-Garonne) France

HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM

HỘI LẬP TƯ-BỔN PHÁP
dưới quyền Kiểm-soát của quan TOÀN-QUYỀN Đông-Pháp

VỐN CỦA HỘI: 1 000.000 lượng bạc và 8.000.000 Quan tiền Pháp) đều đóng tất cả
nghĩa là 1 500.000$ Đông-Pháp
hay là 15.000.000 Quan tiền Pháp

Bổn Hội là Hội cựu và lớn vốn hơn hết ở Viễn-Đông
Sáng Tạo ở miền Đông-Pháp năm 1927

QUẢN-LÝ VỀ ĐÔNG-PHÁP: *Tại tòa Nhà của Hội, 26, đường Chaigneau* -:- **SAIGON**

CHI NHÁNH Ở ĐÔNG-PHÁP:
SAIGON 36, đường Chaigneau.
HANOI 53, Đại-Lộ Francis-Garnier.
NAM-VANG 94, đường Galliéni.

SỰ CÁC CHÂN CỦA BỔN HỘI

Số cho vay có thế vé Tiết-kiệm

Tới ngày 31 Juillet 1933, số bạc Hội cho người cầm vé Tiết-kiệm vay đặng	$214.926 42
Số dự-trữ (Réserves mathématiques) tới ngày trên đây.....	$919 804 00
Số tiền hồi vốn lại cho những vé trúng ra cuộc xổ số	$106 875.00

Các vé trúng ra khi trình vé thì đặng lãnh bạc mặt. *Hội Vạn Quốc Tiết-Kiệm không có dùng cách xổ số đang miễn góp tiền tháng mà vốn thì có thể lâu năm sau mới đặng lãnh.*

HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM *ở Đông-Pháp có lập một Ban Tri-sự Cố-vấn, có người danh-giá ở Đông-Pháp dự vào. Ban Tri-sự nầy không phải là Ban Tri-sự Quản-lý của Bổn Hội, vì các ông dự vào Ban Tri-sự Cố-vấn đều là người không có lợi riêng trong Bổn Hội.*

Mỗi tháng khi xổ số thì có một ông Hội viên trong Ban Tri-sự Cố-vấn chủ tọa, và có hai người có mua vé Tiết-Kiệm dự-kiến. Ấy là một sự chắc chắn cho người có mua vé.

CÁCH THỨC GÓP VỐN MAU VÀ TIỆN HƠN HẾT

Vé cách thức số 2. — Góp tiền lâu hơn hết là **10 NĂM**, từ 2$ tới 8$ mỗi tháng và đặng hưởn vốn lâu hơn hết là cuối **12 NĂM.**

Vé cách thức số 8 — Góp tiền lâu hơn hết là **5 NĂM**, từ 2$ tới 16$ mỗi tháng và đặng hưởn vốn lâu hơn hết là cuối **8 NĂM.**

Hết thảy các vé của **HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM** đều chia ra trong **1687 Hạng-bộ**, và mỗi tháng đều đặng dự cuộc xổ số hưởn vốn.

Mỗi tháng Hội phải hồi vốn cho một Hạng-bộ trong **1687 Hạng-bộ**. Các vé trúng trong Hạng-bộ trúng ra, miễn là có đóng tiền tháng đúng kỳ, thì đều đặng hồi vốn định mua lại, bất kể đóng đặng bao nhiêu.

Trong Hạng-bộ số 877 đặng trúng ra trong cuộc xổ số ngày 28 SEPTEMBRE 1933, có **BẢY VÉ.** Hết thảy **BẢY VÉ** nầy đặng hồi vốn định mua lập tức. **HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM** không đúng cách xổ số miễn góp tiền tháng, mà vốn thì chẳng biết chắc khi nào đặng lãnh.

Xin hỏi sách điều-lệ tại phòng việc của HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM
ở SAIGON: 26, đường Chaigneau
HANOI: 53, Đại lộ Francis Garnier
PNOMPENH: đường Galliéni

HỘI VẠN QUỐC TIẾT KIỆM cần dùng nhiều người có tư-cách đăng làm Đại-Lý cho Hội.

NGƯỜI MỚI, TƯỜNG MỚI ĐỀ LÀM MỘT VIỆC MỚI

Có năm Phi

Người đào hát Annam mà sang Pháp đã được công chúng hoan-nghinh, được các nhà bình phẩm trừ dành khen tặng rằng: «Đành treo giải nhứt chi nhường cho ai.»

Người như thế ấy mà bấy lâu phương trời cách biệt, đã đem tài điệu của người Nam mà truyền khắp cả Đông-dương từ Phanthiết đến Laokay chẳng còn ai là chẳng mộ tài mến sắc, nay trở về Nam lại ra diễn một tuồng mới:

Sắc giết người

SẮC GIẾT NGƯỜI là một tân tuồng xưa nay chưa hề diễn ở Saigon lần nào hết. Tuồng trích ở một bản tiểu-thuyết trừ-danh mà soạn ra. Cảnh xinh, hình đẹp, y-phục mới lạ vô cùng, trải hai năm trời, bên Phước-Cương đã tốn biết bao nhiêu công của mới làm xong một cách rất hoàn-bị. Vậy mà đêm đầu diễn ở nhà hát Tây, tối thứ bảy 7 Octobre thì bạn Phước-Cương lại đem hết tiền thâu vô cửa mà đưng cho:

Xã-hội Cứu-tế đoàn

Đăng giúp cho thất-nghiệp, giúp cho các đứa trẻ con côi cút, giúp cho bao nhiêu những việc từ-thiện nên làm phải làm.

Đêm hát đặc biệt mà giá tiền vô cửa lại tính cực kỳ rẻ:

Fauteuil d'orchestre	1$50
Loge	1 50
Baignoire	1 50
Fauteuil de balcon de face	1.50
Fauteuil de balcon de côté	1.00
Salle de parquet	1 00
Galerie	0.40

NOTA Nhớ đọc, số bao ngày mai sẽ thấy bao nhiêu sự hay đẹp của tân tuồng ấy.

MUỐN CHO KHÔNG MẬP

Thì phải hô hấp cho đều và làm cho tiêu được những chất béo. Mỗi viên thuốc grain de Vals uống trong buổi cơm tối sẽ làm mất các chất béo và khiến cho các cơ quan tiêu hóa đều đều đều dặng.

BỆNH RUN
phát-quyết trừ tiệt bằng thuốc
Tœnifuge Français
của quan đốc-tờ DUHOURCAU
là thứ thuốc rất nhẹ mà rẻ tiền nhất.
chỉ 12 viên là khỏi không cần thuốc tẩy.
Nhà bán thuốc cho bà Thuỷ-quân và bà Thuốc-địa.
Bán tại nhà LEGOUX Frères
2, Rue Louis-Blanc, La Garenne (Seine)
Trước tại số nhà 19, phố Turenne, Paris
vì Bán ở các đường thuốc tốt.

INJECTION PEYRARD
thứ thuốc tiêu này chế ra đã lâu mà vẫn còn nhận là hiệu nghiệm hơn các thứ khác.
Để trị bịnh lậu mới hay lâu đều khỏi cả
Trong 2 ngày Arop là 70 kiểu bằng xanh thứ phân ai cần các hiệu gọi Alger
Bán tại các nhà thuốc danh tiếng.

Lời rao
Của hãng Bon Marché

Qua thăng chạp tây máy khởi sự chạy. những chủ vườn mía nào có khai số mía trước tại nhà giấy Hiệp-Hòa sẽ được phép cân mía mà thôi.

Cách đem mía lại như sau nầy:

Mỗi tuần phát giấy ra cho phép đốn hoặc 5, hoặc 10, hoặc 15 tấn cho mỗi người tùy theo số mía khai nhiều ít.

Nhà vườn phải đem số mía lại cho dúng ngày định trong giấy

Ngày nào đem mía lại thì nhà giấy định trước chừng 10 ngày đặng có thì giờ mà sắp dặt công đốn và chở. Chẳng nhà vườn nào được phép đem mía lại nếu chưa lảnh đặng giấy cho phép đốn mía

Những nhà vườn nào vưng theo cách sắp dặt nầy thì chẳng hề khi nào mía bị bất hết

Những nhà vườn đó, chúng ta vui lòng mà buôn bán

Theo như cách sắp dặt như vậy đến chừng cân mà mía hư, thì cũng tại có chuyện gian giảo trong đó.

Vậy thì các nhà vườn phải khai liền số mía, đặng có người đi kiểm xét trước khi biên vô sổ,

Như vậy mới được phép lảnh giấy đốn mía và khỏi chờ đợi.

Muốn rỏ lại nhà giấy sẽ chỉ thêm cho.

Chánh chủ hãng
đường Hiệp-Hòa
Ký tên: DUBOIS.

NHỚ ĐỌC
ở trương 6, tiểu-thuyết:
Đá nát vàng phai

Cần dùng người làm việc

Theo nghị-định ngày 22 Septembre 1933, cơ linh Mã-tá ở Gia-định được phép lập một ban Âm-nhạc. Bởi vậy cần phải có nhiều người sung vào ban ấy.

Những vị thanh-niên ta, ai có chút đinh khiếu về âm-nhạc hay biết gảy đờn thổi sáo gì đều có thể xin vào làm việc trong ban ấy được hết.

Ai muốn xin làm hay hỏi thêm điều chi xin gởi thẳng đơn hoặc thơ ngay cho cơ linh bắt cọng-sản ở Giadinh (Brigade d'Elite à Giadinh)

(Số 18)

Con một cha

(Tiếp theo) *của* **Phi-Tình**

Họ nói anh ba tôi là người đồng-đảng với cô Hoa-Liên họ muốn ăn chỉ cô Hoa-Liên, ở đâu và khai tên bọn dư-đảng của N.K.C.S.Đ. trốn tránh bấy lâu... Trời ơi! Anh tôi vốn người lương thiện cần cụ cày bừa cũi lục làm ăn trót năm mươi tháng, nào biết chi chi mà khai hỏi trời. Họ nói nếu chẳng phải một bọn sao lại có cuốn nhựt-ký của cô Hoa-Liên? Thằng năm Thầu là rể của ảnh nó nói của nó xi được họ cũng không nghe, họ quả-quyết mà thôi. Anh tôi vì tánh khẳng-khái lại sẵn có bịnh nên tức-tri quá nên hộc máu chết rồi ông ơi!! Năm hầu còn đương giam... vợ của nó bỏ nhà bỏng thằng Danh trốn mất rồi ông ôi!..

Phan-văn-Nhân thuật đến đây trực nhớ ông phán Liên thì thấy ông bật ngửa trên ghế phô tới hải nào mặt mày tái lét. Nhân kinh hãi nhảy tới đỡ ông dậy và kêu rủ lên om-sòm

— Bốn, bốn, tuyên. mau lên ông chết giấc đây nè?

Thằng Bốn nãy giờ nó đứng sau cạnh tủ búp phê nghe Phan-văn-Nhân nói chuyện, nó lấy làm thảm thiết trong lòng đến chừng nghe Phan-văn-Thết nói cảm động quá nên ngồi bẹp trên gạch mà khóc. Ông phán Liên xiểu, Nhân kêu nó hai ba tiếng, nó cũng không hay, con tuyên ở dưới nhà bếp chạy lên thấy nó thì kêu nó dậy

— Thầu tư chủ kêu mấy ở một bên mà sao không nghe? rồi ơi! Bộp có nghe ở đâu? Mà mà chị tuyên có hay chủ ba riết rồi ết không? ao ở dưới bếp có hay gì đâu.

Coi kia, ông chết giấc đây mà bây đứng đó nói chuyện cái giông gì hử?

Phan-văn-Nhân nói vừa dứt tiếng, hai đứa nó chạy lại đứng một bên thì ông phán Liên vừa mở mắt ra hết lên, «Chú ba Thết chết Uả hay cho Lê-yêm-Cựu! Thằng Danh mất, con của Hoa-Liên mất rồi ơi! hỡi trời... Con... con tôi tân nhân đến thế! Gây tội ác bằng trời tôi phải thát vì nó. Ôi! sở-vọng tôi tiêu tan hỡi trời!!»

Phan Liễn nói đến đây mấu trong miệng trán ra có giọt, Nhân-văn-Nhân thất kinh bông xốc ông dem vào phòng để nằm trên giường, thằng Bốn rót nước trà cho ông xúc miệng rồi nhắm mắt nằm mê, con Tuyên lấy tro bỏ trên vầng mâu cầm chổi gom lại mà hốt vào miệng thiết đem đi đổ. Phan-văn-Nhân kêu nó nói gì nhỏ nhỏ kẻ thấy nó ôm chiếu bông dưt trải dưới xuống và để đem một cái gối, xong rồi nó cho Nhân hay.

— Ông trải chiếu rồi, chủ tư tính chở ông tôi ra ngoài nhà thương hay ngoài ông hội đồng?

Em ông ra nhà thương cho thầy thuốc Hảo là cháu của ông điều trị cho ông, chớ em ra ông hội-đồng sao đem ra ông hội-đồng sao được? Bốn, em chậm một bình nước lấy một cái tách đem để dưới xuống rồi em thay đồ đi chợ Vắng với qua Em Huyền đóng cửa coi nhà, chiều nay sẽ qua chở ông về.

Nếu chú chở ông về nhà chú đi kêu giùm thầy Hảo không được sao?

Để ông ở nhà cũng được, nhưng đi kêu rồi một bận trở về nữa sanh trễ nãy không nên.

— Dạ, như vậy tiện lắm, Bốn sửa soạn cho mau đặng đi với chủ tư.

Rồi đó Phan-văn-Nhân và thằng Bốn chở ông phán liền ra nhà thầy thuốc Hảo, thầy Hảo hết lòng điều trị cho chú Hảo và cho tiện Nhân đi lánh xác anh về chôn. Nhân tổng táng anh rồi trong lòng buồn bực không đi đâu cả, chỉ nằm nhà toan mưu để trả thù cho anh. Nhân nghe người ta nói Lê-yêm-Cựu là con của ông phán Liên thì Nhân ăn hận tới ông nữa. Nhân quên ông vì thương anh mình, tiết chàu giận con của ông, nên ông thổ huyết hôm nọ: bởi thế Nhân chả thèm thăm lom gì ô g phán Liên cả. Nhân nằm riệt rồi đau luôn trót tháng mới mạnh, mùa máng gì cũng bỏ hết. Ông hỏi-dòng Liễn biết tình cảnh như vậy nên sót thương khuyên lơn hơn bớt ưu-sầu hả-lo làm ăn cho kịp thuở. Ông giúp cho Nhân-văn-Nhân ăn hết năm nay và làm mùa tới. Lúc nầy Nhân ở không nên mới tản sang thì thấy ảnh ta vác cuốc ra đường, đào mấy cái đường mương, xách nước tưới mấy nọc trầu, và cắm dao xới đất và phân mấy líp rau cho khuấy khỏa.

Đương lom khom bắt sâu trên ngọn rau hăng, kẻ thấy thằng Bốn chạy tới trước mặt Phan-văn-Nhân mêu-máo

(Còn nữa)

VIN

TONIQUE & BI-NUTRITIF

Du Docteur **RIF**

Vệ-sanh TỬU

của Lương-y **RIF** *chế ra*

Thứ thuốc rượu nầu là vị đại bổ gân cốt cũng là tráng kiện tinh thần, bất kỳ từ bao nhiêu tuổi đều uống đặng cả. Nhưng kẻ tuổi cao khí lực suy giảm mà thấy ngày xuân đã thấm mỏi, hễ uống rượu nầy vô, thì ắt đặng cả lão thành đồng, mặt mầy tươi tốt coi như trẻ, lại mảng hơn xưa.

Còn con nít liệt nhược, đàn bà mất máu, cả huyết bạch, có chửa, nhưng kẻ hao tổn tinh thần, hễ uống rượu nầy vào thì mạnh mẽ lắm bởi, da mặt đỏ sáng, tinh thần tráng kiện.

Giá mỗi ve là ba đồng bạc

Có trử bán tại tiệm thuốc Tây đường Marins số 190-192, Cholon.

Dépôt Pharmacie Française-Chinoise 190 -192, Rue des Marins, CHOLON.

ĐẠI PHÁP CỘNG-HÒA DÂN-QUỐC
Tự-do Bình-đẳng - Bằng-ái

ĐÔNG-PHÁP

Nam-kỳ Thông-độc

TỈNH LONGXUYEN

YẾT Thị. — Bon xin khẩn thuận mỗi đất Nhà-nước.

EN HO, NGHỀ NGHIỆP và chỗ ở người xin	CHỖ TOA LẠC	SỐ miếng đất	SỐ tờ bản đồ	SỐ BẠO MẠC	MỘC HƯ
Nguyễn-văn-Lượng (chết) Con thay mặt là Nguyễn-văn-Thâu điền-chủ ở làng Tân-phú	Làng Tân-phú tổng Phong-thạnh-thượng hạt Longxuyên	11 52	13* 13*	16h.40c.00 12h.80c.00	
Nguyễn-văn-Thâu Điền-chủ ở làng Tân-phú	id.	22 28	13* 10*	26h.40c.00 74h.41c.84	

VIỆC TRANH CẠN VÀ KÊU NÀI

Chiếu theo lời lệ điều 11 và 13 lời nghị định ngày 13 Juin 1929, ai có tranh cẳng điền chỉ thì nội trong kỳ hai tháng, kể từ ngày dán yết thị nầy, phải làm đơn nạp cho quan Tham-biện chủ tỉnh Longxuyên.

A Longxuyên, le Septembre 1933.
L'Administrateur, Chef de la Province
L'Administrateur-adjoint
Signé: ILLISIBLE.

Vu pour affichage:
Saigon, le 18 Septembre 1933.
P. le Directeur des Bureaux du Gouvernement
Le Chef du 5e Bureau,
Signé: BIDEU.

SÁCH RẤT CẦN ÍCH

cho thầy giáo dề dạy trẻ em đọc và cho trẻ em dề học tiếng Langsa

của Ông **A. CHAMBON**
Giám-Đốc sở Học-Chánh ở Nam-Kỳ soạn

CÓ BÁN TẠI
IMPRIMERIE DE L'UNIO
NGUYỄN-VĂN-CỦA
87, rue Lucien Mossard SAIGON

CỨ MỖI NGÀY lại uống MỘT VIÊN THUỐC HƯỜN CỦA ÔNG **Lương-y DEHAUT** uống trước khi đùng com, thì CHẮC MẠNH KHỎE MẠNH LUÔN và ngủ ngon, các chứng bịnh ngày hôm bôi tan hết; bà hay lo áo không đầy mà sanh ra Thuốc hườn nầy trị các chứng bịnh:
NƯỚC ĐẮU, ĂN KHÔNG TIÊU, MẠNG BẢO TỪ CHỐNG MÁY, KHÔNG THƯ THỚI
BÁN TẠI Nhà đăng Lương y DEHAUT, 167, Faubg St-Denis Paris, cùng khắp trong mấy tiệm thuốc.

Sách mới

Sách
LA PART DE L'ENCENS ET DU FEU
(Phần hương Hỏa) của ông **Dương-tấn-Tài**, phó đốc-phòng **Đình Hiệp-lý**, cố Chánh-phủ Nam-kỳ chủ-trương và được Hàn-lâm-viện khoa luận-lý và chánh-trị bên Pháp khen tặng.
Mention très honorable
Có trử bán tại nhà-in Nguyễn-văn-Của, 57 *Rue Lucien Mossard Saigon*, mỗi cuốn giá **2$80.**
(Gửi thư 2$00)

Cụ Hoàng-thái-Xuyên

Ngày hôm đăng tin Cụ Quận Hoàng Thái-Xuyên tạ thế, bổn báo đã lược đăng cái tiểu sử của Cụ về đường sĩ-hoạn và văn-chương. Nay lại tiếp được phủ Thống sử lai cảo bổn sau nầy thuật rõ rằng cái sự nghiệp huân danh của Cụ, vậy xin cứ dịch nguyên văn đăng báo:

Cụ tên Hoàng-cao-Khải, người Kinh-lược Bắc-kỳ, Phụ-chánh đại-thần Văn-minh điện Đại học sĩ, thưởng thọ nhị bạng Bắc-đẩu bội-tinh, đệ nhị hạng An-nam Long bội-tinh, đệ nhị hạng Cao-miên bội tinh, đã tạ thế tại Tòa-án sấp, gần Hà-nội, ngày 22 Septembre 1933, hồi 22 giờ 40.

Cụ quan làng Đông-thái, tổng Việt-yên, phủ Đức-thọ, tỉnh Hà-tĩnh (Trung-kỳ), sanh năm 1850 (tự-đức tam niên). Hồi thiếu-niên, đã nổi danh hay chữ, năm 1868 cụ đi thi Hương trường Nghệ-an, đậu Cử-nhơn.

Năm 1875, cụ vao làm quan rong Triều-đình Huế, sung chức nành-lâu bộ Lễ, đến năm sau, thăng tu-vụ bộ Lễ kiêm tư-vụ bộ Binh.

Năm 1880, cụ ra Bắc-kỳ bắt đầu lãnh Gia-long phủ Hoài-đức thuộc Hanoi. Năm 1881, quyền tri huyện Thọ-xương (Hanoi). Sang năm sau thì được thật-thọ tri-huyện Thọ-xương. Năm 1882 được bổ quyền án-sát Hanoi. Hồi ấy trong xứ đương bị giặc cướp quấy nhiễu; phủ ty Ung-hòa, cách thành-phố Hanoi 38 km., đã bị quân giặc đến vây đánh trong hai-mươi nôm, tình thế rất là nguy-ngập; quan án-sát Hoàng-cao-Khải bèn thân-hành đem một đoàn quân vao cứu viện, sau mấy trận huyết-chiến, đuổi được quân giặc ra tận hạt Thanh-oai.

Đó là trận giặc thứ nhứt của cụ được thành công. Từ năm 1884, cụ đi dẹp cao dáng giặc Tau va ta, ở các hạt Lý-nhan và Mỹ đức, Chương-mỹ thuộc tỉnh Hanoi (bấy giờ chưa mở tỉnh Hà-đông), là những nơi bọn giặc quấy nhiễu, nhơn dân không bổ vô công, cụ dẹp giặc chiêu dân, đặt ra nhiều cao đồn trấn thủ; luôn trong ba năm tiễu-phủ, trong xứ mới được yên-ổn như thường.

Kế tỉnh Hanoi đã yên, cụ lại đi dẹp giặc Hải-sậy ở Hưng-yên, vào hồi năm 1885. Dẹp xong giặc Hải-sậy, cụ được thăng Tuần-phủ và bổ đi Tuần-phủ Lạng-sơn, giúp sức cùng nhà binh đuổi các toán giặc khách và lập cuộc bình trị trong xứ.

Năm 1886, cụ được bổ về Tuần-phủ Hưng-yên. Nhờ cái nghị lực của cụ mà nhiều quân giặc xua kia cứ trốn tránh, bấy giờ đều ra thú, thành ra trong vùng ấy được yên ổn. Vì cụ có nhiều công lao với Chánh-phủ Bảo-hộ như thế, nên Tổng-thống hồi bấy giờ là M. Sylvestre trong khi đi kinh lý miền Hưng-yên, có tặng cụ một phiến bội tinh vang và ấy cụ lãnh chức Tiền-phú-sứ ở các tỉnh Hải-dương, Hưng-yên và Bắc-ninh, là những tỉnh vẫn bị giặc quấy nhiễu.

Năm 1887, cụ được thăng thự Tổng-đốc và thưởng Bắc-đẩu bội-tinh, bấy giờ cụ để tâm vao việc chiêu tập lại các làng ở Hải-sậy, là nơi trước bị giặc giả quấy nhiễu, nhơn dân xiêu tán đi các nơi; cụ lại giúp Chánh-phủ Pháp đề chỉnh đốn lại mọi việc trong xứ và tu-bổ các đồn điền trong tỉnh Hưng-yên, làm cho tỉnh ấy từ khi đó thoát được cái nạn thủy.

Năm 1896, cụ được bổ Tổng-đốc Hải-dương. Sang năm sau, lãnh chức Khâm-sai, thống-lãnh cả đoàn quân gồm có các mộ binh và 600 lính khố xanh đi đánh giặc Trương-văn-Vinh tức đội Vàng và Nguyễn-văn-Ly tức đội Ty. Phải giao chiến nhiều trận rất kịch liệt mới làm cho các đảng giặc ấy tan tác ra được. Nhứt là đảng giặc đội Ty thì rất ngay-hiểm, sau đảng ấy phải đem nạp cho Chánh-phủ Pháp 400 quân và 300 khẩu súng.

Thành ra trong một khoảng thời gian rất ngắn ngủi; nhờ đó Chánh-phủ Pháp trợ lực, cụ Quận Hoàng đã làm cho xứ Bắc-kỳ được yên ổn, mà các đảng giặc xua kia quấy nhiễu xứ Bắc-kỳ, bấy giờ đều phải tan tác cả.

Năm 1890, cụ Quận Hoàng-cao-Khải lại đem một toán quân đi dẹp đảng giặc Tiền-đạo ở ngoài đảo Cát-bà, làm cho đảng ấy phải tan tác cả.

Cùng năm ấy, Chánh-phủ Pháp ý hiệp với Triều-đình Huế, cử cụ Hoàng-cao-Khải lãnh chức Kinh lược Bắc-kỳ, là chức do cụ quận Nguyễn-hữu-Độ lãnh trước và mới tạ thế, nên còn khuyết. Quan Kinh-lược mới bất long đồng ý với Chánh-phủ Bảo-hộ, chỉnh đốn lại việc nành chánh trong nước, là việc rất cần sau khi nhiều nhương giặc cướp.

Năm 1897, bãi chức Kinh-lược đi, thì Cụ lớn Hoàng-cao-Khải được bổ vào lãnh chức Đại-thần ở Triều-đình Huế và quản lãnh Bình-bộ Thượng thơ.

Năm 1902, Cụ về hưu ở Thái-hà-ấp, là làng do Cụ lập ra, ở gần Hanoi. Từ bấy giờ Cụ chuyên tâm viết các sách, nổi tiếng là một nhà văn-học xuất sắc ở thời đại nầy.

VỀ VIỆC TÀI CHÁNH

GIÁ BẠC
Ngày 4 Octobre 1933.

	4-10	3-10
Nhà nước	10 F.00	10 F.00
Ngân-hàng Đông-pháp.	9 84	9 84
Banque Fr.Chinoise...	9 84	9 84
Banque de Saigon.....	9 84	9 84
Financ. Fse. et C.....	9 84	9 84
Hong-kong Shanghai...	9 84	9 84
Chartered-bank.....	9 84	9 84
Sté Annamite de Crédit.	9 84	9 84

MỄ CỐC
Giá cho đến nhà-máy Cholon, bao lấy luôn gia lúa 68 Kilos

Paddy pour riz de choix.....	1570 à	1575
Paddy pour riz numéro 1....	1.50 à	1.55
— n° 2, 40 c/c Japon..	1.35 à	1.40
— n° 2, 50/55 c/c Java..	1.25 à	1.30
Paddy alimentaire.....	1.10 à	1.15

KHI GÂN CỐT
đàn yếu, thành bị sưng THUỐC BỔ CỦA R. P. KOENIG làm cho gân cốt mạnh mẽ, mà chẳng bao lâu hết co gân, khỏi đau đớn, thấp mất cái gân, cái buồn, ngủ được yên, hết lo sợ.
Toujours survous de R. P. KOENIG
Sách tặng cùng ông quý bà
E. LOGEAIS, Bảo chế: Boulogne-sur-Seine
Ở công khắp các hàng thuốc khắp nơi
A Saïgon: A. MICHAUD, RUE DE BARRAU

LỞ NGỨA
SÁU CHÂN
Hắc lào, ngứa ngáy bỏng đ
và tất cả các bịnh ngoài da muốn chữa khỏi tốc khắc thì nên bôi
POMMADE
FLORENTINE
Bán thử ngay, sẽ thấy công hiệu phi-thường
Có hàng vạn người viết thư minh tạ !!!...
E. ROCHER Bào-chế chuyên-môn 21, r. de Grenelle PARIS
Giao ở các hiệu thuốc ở toàn cầu

Qui vị !

Muốn mướn vẽ hình thiệt tốt đặng làm lời rao cho có hiệu-quả:

Muốn vẽ hình đặng in trong sách, hình vẽ theo yết-thị lời rao buôn bán

Các thứ tranh bọa mĩ-thuật thiệt khéo vẽ bằng phấn hoặc bằng dầu, vân vân...

Xin mời đến thương nghị lại

Imprimerie de l'Union
NGUYỄN-VĂN-CỦA
87 rue L. Mossard - SAIGON.

XIN HÃY LƯU TÂM CHỦ Ý.

Dầu bán tại Kongkong — Dầu bán tại Nam-kỳ

Chúng tôi thường đi khắp cả ba kỳ mà quan sát sự mua bán cả thảy Đại-lý **NHỊ-THIÊN-ƯỜNG**, và đó là những sự nào chẳng vừa lòng hiệp ý thân chủ, thì chúng tôi lập tức sửa đổi ngay. Từ thuở nay thuốc của chúng tôi bán ra cho thân chủ, hễ dùng đến thì thấy được đáo bệnh uản; nên người người đen yêu mến. Chúng tôi rất đổi vui lòng. Chẳng để mới đây chúng tôi nghe nhiều vị thân chủ bàn bàn luận luận về thứ dầu Nhị-Thiên-Đường mới mùi sao chẳng đặng bằng thứ dầu cũ. Nghe vậy chúng tôi lấy làm lạ mới đến tận nơi, hỏi vài vị thân chủ ở lục tỉnh thì mới hay thứ dầu mới ấy cũng là dầu Nhị-Thiên-Đường, nhưng chế ra để bán tại Hongkong mà thôi.

Vậy nên chúng tôi xin đăng hai hình trên đây hầu chư vị thân chủ xem cho tường tận.

1° Hình bên tay phải là hình ve **VẠN-ỨNG-NHỊ-THIÊN-DẦU** bán từ thuở nay ở **Nam, Trung, Bắc tam kỳ**, ở **Nam-vang** và **Laos** giá 0$26 một ve, mà chẳng lòng chư vị ưa dùng thứ nhứt.

2° Hình bên tay trái là hình ve **DẦU-NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG** mới chế bán tại Hongkong.

Chúng tôi lại có mấy lời dẫn giải dưới đây cho chư vị thân chủ đặng rõ.

Tiệm Chánh **NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG** chúng tôi ở tại Quảng-Đông tỉnh thành (Canton Chine) có phân nhiều chi nghành như ở tại Thượng-hải (Shanghai), Hướng-cảng (Hongkong), Cholon (Cochinchine) và Namvang (Paompenh) Sự thuốc men thì đó nơi tiệm chánh ở Quảng-Đông (Canton) bào chế. Bon lương-y là ông **VI-T...SANH** tùy theo phong hồ thời tiết mà sắc thuốc ra thuốc. Như ở Nam-kỳ thì người tuan theo phong thổ thời tiết Nam-kỳ mà chế còn như ở Hongkong thì người tùy theo phong thổ thời tiết Hongkong mà chế vân vân...

Vì vậy nên thứ dầu Nhị-Thiên-Đường mới mà chư quí vị nói đó là thứ dầu chế ra mà bán ai Hongkong, chớ ở Nam-kỳ đùng thì không thích hạp, bởi phong thổ Hongkong và Nam-kỳ khác nhau nhiều lắm.

Có nhiều người về tàu, nhờ có giá tiền cao thấp ở Đông-Pháp và Hongkong, họ có lời một trăm rồi, mà họ còn muốn lời thêm nữa nên mới mua thứ dầu Nhị-Thiên ở Hongkong đem qua Nam-kỳ mà bán gạng thủ lợi. Chớ ho chẳng có bên Đông-Pháp nầy, thì chỉ phải đùng thứ **VẠN ỨNG NHỊ THIÊN DẦU** chính đáng trên đây phía tay mặt có chữ Tàu, chữ quốc ngữ, và thứ Cao-man, mà đã bán từ thuở nay tại hiệu **NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG** ở Cholon đường Canton số 47 giá 0$26 một ve đó thôi.

Vậy xin chư tôn trưởng trong ba kỳ có mua thứ **VẠN ỨNG NHỊ THIÊN DẦU** thì xin ấy nầy cho được thứ dầu nầy mà mua, đùng thì sự công hiệu của nó mau lẹ lắm vì cách bào hế rất thích hạp theo phong thổ thời tiết của xứ Đông-Pháp, chớ đừng ham rẻ mà mua thứ dầu ở Hongkong.

Vì hai sự ích LỢI cho chư thân chủ chúng tôi xin thưa thật, thứ dầu Hongkong, nếu để bên Hongkong đùng thì công hiệu cũng mau lẹ lắm, nhưng nếu đem qua Nam kỳ mà đùng thì sao cũng hai kém nhiều.

Chúng tôi xin vô phép nhắc lại một lần nữa. Hai thứ dầu tuy cùng đong trong một hiệu **NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG** mà ra; song vì sự phong thổ thời tiết của xứ Đông-Pháp, chớ đừng ham rẻ mà mua thứ dầu ở Hongkong.

Cái xin chư thân lưu tâm chú ý.

Chi chúc, chi chúc. — N. T. B. chu [illegible] cẩn cáo.

NHỊ-THIÊN-ĐƯỜNG ĐẠI DƯỢC PHÒNG
47, rue de Canton 47 — CHOLON

BANQUE DE L'INDOCHINE
PRIVILEGIEE FONDEE EN 1875
S. A. au Capital de 120.000 000 Frs
Capital versé: 120 000 000 Frs — SIÈGE SOCIAL
Réserves au 31 12-32: 125.000.000 Frs. — 96, *Bd Haussmann* PARIS (VIIe)
Président Conseil d'Adm nnn M. René THION DE LA CHAUME
Directeur Général M. PAUL BAUDOUIN
Adresse Télégraphique: INDOCHINE
SUCCURSALES & AGENCES

CHINE	INDOCHINE	AUTRES PAYS
CANTON	SAIGON	BANGKOK
FORT-BAYARD	BATTAMBANG	
HANKÉOU	CANTHO	DJIBOUTI
HONGKONG	HAIPHONG	
—PÉKIN—	HANOI	NOUMÉA
	—HUÉ—	
SHANGHAI	NAMDINH	PAPEETI
	PNOMPENH	
TIENTSIN	QUINHON	PONDICHERY
YUNNANFOU	TOURANE	
	—VINH—	SINGAPORE

Correspondants dans le monde entier
Traite toutes opérations de Banque et de change
SUCCURSALE DE SAIGON — QUAI DE BELGIQUE
Location de Coffres Forts
R. C. N° 1

NGẬM MỘT HƯỜN
VALDA
TRONG MIỆNG
Thì Khỏi đau đớn giọng. Khan cổ. Khỏi nóng lạnh. nỗ mũi, và lại Không ho.
Có nghẹt mũi, ho nhiều, mà ngậm được thuốc ấy thì cũng hết liền.
— ÍT LÀ —
một thứ thuốc thần hiệu lắm
ĐỂ MÀ TRỊ
các chứng bịnh ho lao và tức ngực.
THUỐC HƯỜN VALDA
có bán cùng trong các tiệm thuốc.
Có mua thì nhớ coi trên nắp hộp có hiệu chữ
VALDA
MỚI THIỆT PHẢI

Một tỉ thuốc PILULES PINK thêm cho các cô thể yếu-mệt biết bao là máu tốt, rất nhiều, rất bổ, rất hay làm cho sức mạnh nở nang và tinh nhanh nhen thêm lên.

Thuốc PILULES PINK là một thứ thuốc thần hiệu để chữa khỏi bệnh thiếu máu, bệnh phiền muộn, bệnh nhọc-mệt, bệnh to ra lớn-số và bệnh trở về già, bệnh đau dạ-dày, bệnh nhức đầu, kinh nguyệt bất điều.

Thuốc PILULES PINK bán tại khắp các hàng bán-thuốc tây.

PILULES PINK POUR PERSONNES PÂLES — DEPOSEE

KHÔI HÀI

Không đánh hậu để bâu luôn tưởng, giang tay đánh bâu nó cũng buồn cái đã anh.

Thôi để anh xây thuốc « TRẤT ĐỆ HUỜN » cho em Thiên-Đường anh chưng với rượu trắng phân nửa ang thuốc nhỏ cho em thì nó tang hết máu bầm, rồi anh cho em uống phân nửa thì nó bết tức.

Em đứng tủi, khóc hoài — anh đau cái ruột lắm.

韋濟生跌打丸

VI-TÊ-SANH TRẬT-ĐA-HUỜN

Tôi nhờ có tổ truyền phương dược, lại thêm hiệp với các ông thầy thuốc có danh mà nghiên cứu đã nhiều năm, mới chế nên thứ thuốc hườn này để trị các chứng hoặc té, hoặc đánh nhầm, hoặc phạm nhằm đao bua, hoặc huyết ứ tích tụ, ngoài thoa trong uống thì thấy hết liền.

Trong mỗi hộp đều chỉ cách dùng — KỊ THAI

Thuốc này của ông Y-Tê-Sanh chế ra.

Giá mỗi hộp là ..... 0$50

Mẹ ăn đủ bổ chẳng nào,
Con mà nhỏ mạnh được chừng nấy.

CÙNG CÁC BÀ LÀM MẸ

Muốn cho con nhỏ có máu tốt thì cho nó bú sữa tốt, mà muốn có sữa tốt thì chỉ có một cách là người mẹ phải ăn đồ bổ. Không cần phải ăn cho nhiều, mà cần phải ăn thứ bổ. Phải nên lựa kỹ vì có nhiều món ăn ngon, song rất khó tiêu. Đồ ăn bổ dưỡng nhứt, có thể ăn trong mỗi bữa thì chỉ có Phoscao. Ăn Phoscao người mẹ được khoẻ mạnh, có kỏe mạnh thì mới có sữa tốt mà nuôi con cho mau lớn. Phoscao là thứ đồ ăn tốt nhứt.

Phoscao

ĐIỀU HÒA SỰ TIÊU-HÓA KHÔNG GÌ BẰNG.
Đồ ăn ngon hạng nhứt. Xin échantillon bằng gởi. Đồ bổ-dưỡng tối hạng nhứt.
Hãng L'U. C. I. A.
185 — Boulevard Charner -:- SAIGON

HỎI CÁC PHỤ HUYNH HỌC SANH

Từ khi người Pháp sang qua mở mang xứ nầy thì các ngài đều hiểu rõ sự ăn-học là cần, nên người thì gởi con sang Pháp, kẻ tìm trường nầy trường nọ cho con học, mục đích mong sao con mau thành tài. Song cũng có nhiều người bất mãn, vì gởi con đi du-học xa cố nhiều thiệt hất tiền, mà con tìm kiếm trường cho đúng đắng thì thật là khó khăn.

Xem ông Leuret, cử-nhơn khoa văn-chương triết-học, nguyên chánh sở Cứu-tế Loan-quyên Đông-Pháp, kim đi diễn-thuyết các tỉnh trong Nam ngoài Bắc còn như lời yêu cầu của các ngài, mà ngày nay đã mở một trường rất lớn ở Hanoi để đem cái tài giáo-hóa trong khoảng hơn hai mươi năm trời bên Pháp mà dạo luyện cho con em Việt-Nam. Trường nầy tức là trường:

Lycœum libre Hong-Bang

tuy mới mở mà niên học mới tôi đã có non hai ngàn học-sanh: nào Tây, nào Nhựt, nào Annam, Ai-Lao, Cao-miên, Xiêm-La, Ấn-độ, Trung, Nam, Bắc, ba kỳ đều tới học, kể thì cấp-bằng tây (C. E. P. E., B. E. B. E. P. S., B.S., Bacc. métro.) Người thì cấp-bằng bổn-xứ (B. E. E. I., C. E. P. F. I., D. E. S. P. F. I., Bacc. local) số học-sanh đông như thế là vì trường được đến giờ mấy cô trường tư nầy được phép mở đến ban Tú-tài và dạy đi đủ các kỳ thi, mà quy-mô kỷ luật như các trường có tiếng bên Pháp.

Trường ở giữa Hanoi, trong ra bà mặt phố (Jules Ferry, Cathédrale, Lamblot) trong một khu đất rộng hơn một vạn thước vuông có sân chơi mát mẻ, cây cối um sùm, có chỗ cho lưu học sanh *ăn ở ngay trong trường* tiền mỗi tháng 15$00, còn tiền học các lớp như sau nầy

Enseignement Franco-indigène — 1 — Cycle Primaire	Tarif des frais d'etudes	Enseignement français — 1 — classes Elémentaires
a Cours Préparatoire	1$2..	a) Classe de Dixième
b Cours Elementaire	1.50	b) Classe de Neuvieme
c) Cours Moyens 1er et 2e ann	2.00	c Classe de Huitième
d) Cours Supérieur	2.50	d Classe de Septième
2 Cycle primaire superieur franco indigène	**Tarif**	**2 Classes dites de grammaire du Cycle secondaire français**
a Cours de 1re année	4$50	a) Classe de Sixième
b Cours de 2e année	5.50	b) Classe de Cinquieme
c Cours de 3e année	6.50	c) Classe de Quatrième
d) Cours de 4e année	8.50	d, Classe de Troisième
3 Cycle secondaire de l'Enseignement local	**Tarifs**	**3 — Classes d'Humanité**
a 1re Année	15$ 12$	Classe de Seconde
d) 2e Année	16.. 12.	Classe de Première
c) 3e Année	17$ 15$	c Philosophie ou Mathematiq

Chỗ ăn ở trong trường có hạn, ai muốn ở phải viết thơ xin trước, để:

Monsieur le Directeur du Lycéum libre Hông-Bàng -:- HANOI

N. B. Niên học 1933-34 sẽ bắt đầu vào ngày 1er Septembre hồi 7 giờ sáng.

Lớp nghỉ hè bắt đầu giảng từ 26 Juin đến 26 Août 1933.

Ai muốn có quyền điều lệ thì xin tại nhà in Imprimerie de l'Union Saigon, 57, *rue Lucien Mossard.* ●

Niên học mới rồi đã có 145 học-sinh trúng tuyển các kỳ thi.

Modern' Laboratoire de prothèse dentaire
LAM-QUANG-SI
DENTISTE
Phòng trồng răng, chuyên môn trị đau răng.
Sớm mai, từ 7 giờ tới 12 giờ. Buổi chiều từ 2 giờ tới 6 giờ tối.
N 72 Rue Vannier (Chợ-cũ) SAIGON.

Muốn chữa khỏi bệnh Sốt-rét cách-nhật và bệnh
SỐT-RÉT-NGÃ-NƯỚC
nên uống thuốc
QUINOFORME
Thuốc-bông, Thuốc-viên và Thuốc-bánh
Chất hóa học độc-nhất dùng ở trong các thuốc-địa Đông-pháp.
Gửi bán ở các hãng thuốc tây.
Laborat. LACROIX, 37, Rue Pajol, PARIS

CÁCH ĐIỀU-TRỊ THEO PHƯƠNG NỘI-ÂM để chữa
BỆNH GIANG-MAI
bằng thuốc bánh
SIGMARGYL
Thuốc SIGMARGYL trắc có ba thần hiệu đã thí nghiệm về Bệnh Giang Mai, thuốc SIGMARGYL này chữa ngay ở máu và ở các nơi bệnh chứng tổn-thương, có các thời-kỳ của bệnh Giang Mai. Không quan-ngại gì, không tổn-hại gì đến tỉ vị, thuốc này là một thứ thuốc trắc hay, có các tuy thầy thuốc chuyên-môn chứng-thực và lại có công-hiệu:
THAY BƯỚC THUỐC TIÊM
Chế ra tại
Préparation du Laborat. Chimiothérapique
2, Place du Théâtre-Français à Paris
Thuốc SIGMARGYL bán tại các hàng bào-chế tây ở thuộc-địa.

Comment je corrige mes fautes de français
NE DITES PAS: 1 DITES:
BENOUIST
CAHIER DU MAITRE ET DE L'ELEVE
0$30
Có bán tại nhà in Union NGUYỄN-VĂN-CỦA
57, Rue Lucien Mossard -:- SAIGON

PHÒNG QUẢNG-CÁO
và
TRƯỜNG HỌC XE-HƠI
Học mảo xe nhỏ . 25$
— xe lớn . 35$
Chủ-nhơn: TRỊNH-HƯNG-NGẦU
95 bis, Rue Lagrandière -:- SAIGON
Chỗ đáng tin cậy

TIỂU THUYẾT Số: 30

Đá nát vàng phai

Tác giả:
Việt-đông LƯU-THOẠI-KHẢI
Batri (Bentre)

∴

III. — Lại còn gặp Lưu-đắc-Kế

Vậy nên chúng ta phải buộc lòng bày ra tiệc tiễn hành nầy để cùng nhau chuốc chén quang hà và tỏ ít tình huyết.

Hoàng-huynh ôi! mấy lời sau chót là: em chúc cho Hoàng-huynh lên đường được bình yên mạn kiết. Lại cũng khuyên Hoàng-huynh phải rảng lo lập thân khỏi nghiệp, cho khỏi linh hồn của hai bác ở dưới tuyền-đài trách là con bất hiếu!

Thầy giáo Nguyễn-hồng-Nhơn nói vừa dứt lời cả tiệc đều mỏi lòng rơi lụy. Hoàng-tuấn-Anh cũng khóc theo. Anh em xưa nay vẫn xem nhau như ruột thịt nên lúc biệt ly là lúc đoạn trường.

Hoàng-tuấn-Anh gạt lụy đứng dậy đáp rằng: « Chư quí hữu ôi! Trong buổi tiệc nầy là buổi tiệc của các bạn yêu quí tiễn hành tôi. Thật tôi lấy làm cảm nghĩa các bạn vô cùng. Các bạn ôi! Lúc bây giờ chúng ta tu hiệp nhau đây, mà rồi đôi ngày nữa sẽ chia tay nhau, thì thật lòng tôi không nỡ. Song vì hoàn cảnh buộc cho tôi phải cắn răng mà chịu cái thảm cảnh anh em: kẻ trời nam người biển bắc. Tôi đi đây là vì bổn phận mà đi. Bổn phận tôi phải trả thù kẻ nào đã làm cho nhà tôi tan nát phải lo dựng lại sự nghiệp của tổ-tiên để lưu-truyền cho tôi mà vì tôi hèn dở nên giữ không được. Các bạn ôi! Lúc tôi bước chơn khỏi là ở xưa xóm cũ tôi xin cầu nguyện cho các bạn được sự bằng an mà lo phận trách nhậm là dìu dắc đoàn em lên đường tấn hóa, tập rèn trẻ dại biết trèo quang minh. » Tuấn-Anh nói dứt, ai nấy đều đáp rằng: « Chúng tôi sẽ tận tâm làm y như lời của Hoàng-huynh mong ước. »

Hồi giờ tiệc đã xong, anh em tiễn giáo Nhơn đông đưa Tuấn-Anh đến bến tàu. Lúc đến nơi, tàu cũng vừa mở dây tách đi. Tuấn-Anh bắt tay các bạn tỏ lời từ giã. Ôi! mặt nhìn mặt mà lụy tuông, tay phân tay mà ruột thắt!.....!!

Tàu bỏ bến, rẽ nước lướt sóng mà chạy bon bon. Hoàng-tuấn-Anh đứng trên bon tàu nhìn lại cảnh vật Bentre thì ngẩn ngơ dường như còn mến còn yêu không đành rời bỏ. Thôi! Làng bông hồ thì nam nhi trái, còn buồn mà làm chi!

Trời trời xanh, nước nước biếc cảnh xa quê chi xiết ảo nỗi! Ôi! lúc thiên hạ đương cùng nhau tranh danh đoạt lợi, vui cười bỉ bạ, mà dưới chiếc tàu nầy lại có một chàng đương buồn thảm vì chán ngán tình đời đen, giận lòng người thay đổi.....

∴

IV. — Ác hữu ác báo

Lưu-đắc-Kế toan hại chàng Hoàng-tuấn-Anh cho dứt hậu hoạn. Vì nó sợ sau nầy Tuấn-Anh sẽ trả thù rất xứng đáng. Quả thật, trời cao có mắt, thiện hữu thiện báo, tất nhiên ác hữu ác báo. Cái tội của Lưu-đắc-Kế sau nầy sẽ trị một cách tương đương vậy.

Lưu-đắc-Kế sai bọn Tư-Quí đi dọ thám coi Hoàng-tuấn-Anh chết sống thế nào. Nhưng rủi cho bọn Tư Quí vì sa mê bài bạc, nên chẳng hay được Hoàng-tuấn-Anh đã cách Bentre. Chúng nó lần là Tuấn-Anh đã thác, nên về Ba-tri kiếm đến đối Lưu-đắc-Kế. Đắc-Kế cả mừng, lấy tiền thưởng bọn Tư-Quí và bảo về Hắc-liêu coi nhà.

∴

Ác vàng đã chen xuống núi, bóng tối chụp mấy cảnh giang san, trong nhà đèn đốt đều, ngoài đàng không còn ai qua lại. Thế mà hồi 8 tám giờ đêm, trong một lùm cây sum sê kín, thuộc về làng Mỹ-nhơn, có bóng người thấp thoáng, dường như đó là nơi ẩn dạng của kẻ đạo tặc. Nếu ai cũng rình như chúng nó thì sẽ thấy một người nhỏ lối 30, mặc đồ đen tóc hớt ma ninh đang lom khom nơi một bụi cây. Cách lối 50 thước lại có hai người nữa cũng cũng mặc đồ đen, đương dáo dác kiếm tìm.

Đó là cái điểm bảo phục của một kẻ ác đức, thầy cai Lê-bá-Hạp, sẽ đền tội.

Người núp trốn đó là Tư Cu người đã giả dạng vào ở mướn cho ông huyện Giao đặng làm nội công lúc trước. Còn hai người dòm kiếm ấy là thầy đội Lâm-Triều và chú cai Lê-Sang sở mật thám, vưng lịnh quan trên đi dọ bắt Tư-Cu.

Số là sau khi phá nhà ông huyện, mưu kế không thành, thầy cai Lê-bá Hạp bèn cho Tư-Cu tiền và bảo trốn qua Mỹ-nhơn là nơi vắng vẻ xa thành thị mà ẩn trú.

Tư Cu được tiền, lấy làm đắc chí, ăn xài phủ phê. Hễ hết tiền thì qua nhà thầy cai mà xin mượn. Nếu thầy không cho thì anh ta đòi đi cáo những việc của thầy làm. Thầy cai lấy làm tức giận, nhưng không nói chi đặng.

Lẽ cố nhiên, thiên bất dung gian, nên chi thầy đội Lâm-Triều và chú cai Lê-Sang đi dọ ít hôm thì gặp Tư-Cu.

Nguyên một hôm, Tư-Cu đi uống rượu ở nhà người anh em bạn, lệ thường hễ rượu vào thì lời ra cho nên ăn nống cãi cọ lẫy quẫy một hồi, thì rầy với nhau, là ở om sòm. Tư-Cu đùng dậy, cởi áo, dằm ngực nói rằng: « Tao đây là Tư-Cu, làm anh chị đã mấy năm nay, danh tiếng như cồn, ai em người như chén chuốc. Chúng bây không biết danh ta hay sao? Thằng nào động đến tao, thì tao chém chết cả a hết thảy. Bây phải biết làng chó gió tao cũng chẳng sợ mà.

(*Còn nữa*)

IMPRIMERIE DU LỤC-TỈNH TÂN-VĂN
Directeur-Propriétaire: NGUYỄN-VĂN-THIỆT,
57, *Rue Lucien Mossard.* — *SAIGON*

TIRAGE 3.500 EXEMPLAIRES
Le Gérant: LÂM-VĂN-NGỌ

24/28
4 - octobre 33

Ở PARIS

các bà xin đẹp muốn giữ cho da mặt được mịn màng hoài thì dùng

CREME SIMON

thật hiệu nghiệm, hợp theo vệ sanh, giúp lên được vẻ đẹp đáng nên dùng.

Mỗi buổi sang và chiều, khi rửa mặt rồi còn đương ướt, thoa nó lên sẽ thấu hiệu nghiệm lắm.

Qui bà không cần phải lựa thứ nào nữa, qui bà nên chấm một thứ đó mà thôi.

THUỐC NHỨC ĐẦU
ASPIRINE
DES
USINES DU RHONE

CHỮA KHỎI :
NHỨC ĐẦU
BỆNH CẢM
BỆNH GHÍP
CÁC CHỨNG ĐẦU NHỨC

Thuốc nào tự nhận là công hiệu hơn cũng chớ tin

NHẬN KỲ TÊN HIỆU
"USINES DU RHONE"
một chiếc lá được thuốc bán chế tinh sạch và công hiệu

TÌ-VỊ DƯỠNG LÀNH MẠNH
NHỜ THUỐC BỘT
CỦA ÔNG TĂN-SĨ Y-KHOA
POUDRES DE COCK

Quý ông, quý bà biếng ăn biếng uống, tiêu hóa chậm trễ khó nhọc, nặng bụng hay là ngán tức, sau khi ăn cơm rồi chăng? Quý ông, quý bà hay ho chơn sót, nhứt đầu chóng mặt, hay ngáp, ngủ gục, khi mới ăn rồi, tuổi đông trắng hơi thở hôi thối (thối miệng), sinh bụng không?

Quý ông, quý bà ăn uống không tiêu, bụt bơn da, buồn mửa, khi thì thảo da khi thì bón không? Có đau mỏ ác đau bụng, có mỏi mệt nhọc, thở hào hển, ban đêm tức tưởi, chiêm bao ngủ không được chăng? *Phải nhớ trong trí rằng: thuốc bột Poudres de Cock* làm cho quý ông, quý bà hết sự đau đớn ấy và các chứng bịnh nó làm cho quý ông quý bà chịu nhọc cả đời, vì thuốc bột *POUDRES DE COCK* làm cho tỉ vị bươn lại như cũ rất mau. Uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* ăn cơm ngon, vật thực nào nó tiêu hóa cũng dễ, ngủ lang lực phủ tim đầu, óc, gan, thận, phế phổ được thông dong, tinh thần trăng kiện mạnh mẽ, vui vẻ. Quý ông, quý bà, ai ai cũng đau tỉ vị, vậy thì uống thuốc bột *POUDRES DE COCK* vì nó dễ mà trị bịnh ấy.

Đôi thuốc bột *POUDRES DE COCK* đựng trong hộp thiếc để bán trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào chế ở thành JEUMONT, tỉnh Nord.

Thuốc mới bài, uống vào lỗ miệng, trị
BINH TIÊM LA
Uống thế khỏi chích thuốc

Laboratoire Chimiotherapique, 2, Place du Théâtre français, PARIS, et toutes Pharmacies.

A Saigon: L. SARREAU, Pharmacie Normale, J. MOL Pharmacie Centrale

THỨ THUỐC HOÀN BỌC HIỆU
MORRHUOL CHAPOTEAUT
MO-RU'-ON SA BÓ-TÓ

Hay hơn dầu gan cá làm cho khi uống khỏi nhôm.

Nó là một vị thiên hạ hay dùng trị *ho gió, ho lao, ho lỏn.*

Bán tại tiệm thuốc Vivienne Paris, mỗi lọ 6 f.

Elixir tonique ANTIGLAIREUX
du Dr GUILLIÉ

La thuốc bổ mỹ-tửu đã nổi tiếng từ một trăm năm nay (từ năm 1812) để trị các bịnh do

Mật uế và Đờm dãi

sinh ra, nghĩa là

các bịnh ở Gan, ở Dạ giày (bao tử) ở ruột, ở tim, các bịnh đọng huyết, bịnh ngã nước, Sốt, Tê-thấp.

Phải nhận kỹ tên ký

G. ROCHER, Bào-chế chuyên-môn
PARIS, 32, Rue de Grenelle

Bán ở các hiệu thuốc

Liêu trai chí dị

Chuyện anh em họ Thương

Đại-Thương chết, có để lại một đứa con trai, vừa được 5 tuổi; nhà nghèo rồi, nó cứ qua nhà chú nó mà ở hơn mấy ngày nó cũng chẳng về. Đưa nó về thì nó khóc, vợ Nhị-Thương không thèm ngó ngàn chi tới. Nhị-Thương nói: « Cha mẹ nó bất nghĩa, chớ nó có tội gì? » Bèn mua bánh cho nó ăn rồi đưa nó về.

Cách ít ngày Nhị-Thương lại lén vợ con đội lên qua cho chị dâu, dặn dò phải nuôi chán mình, như vậy cũng là thường; cách vài năm sau, vợ Đại-Thương bán được nhà, có tiền ăn rồi, Nhị-Thương mới khỏi chào cấy nữa.

Quá năm sau, lại mất mùa nữa. Nhị-Thương nhà thêm miệng ăn, lại càng thúc mác hơn nữa; đứa cháu nay đã 15 tuổi, nhưng yếu đuối quá không làm gì được, bèn quẩy giỏ theo anh mà bán bánh.

Một đêm kia Nhị-Thương nằm chiêm bao thấy anh về, mặt mày buồn bực mà nói rằng: « Bởi anh hay nghe lời vợ, làm cho mất nghĩa anh em; vậy mà em cũng cố ẳng hằm cái xấu cũ, làm cho anh hồ thẹn càng nhiều; chỗ cái nhà cũ sắm anh đã bán cho bọ rồi mà họ còn bỏ trống, em hãy mướn lấy mà ở, nuôi phía sau nhà, chỗ buồi cỏ rậm anh có chôn bạc lại đó, em hãy đào lên, thì ắt có vốn mà làm ăn, và em nuôi giùm lấy cháu; còn con đàn-bà lười dái đó thì bỏ nó đi, đừng thêm ngó ngàn tới nó. »

Nhị-Thương tỉnh dậy lấy làm lạ, bèn chịu nhiều tiền mới mướn được chỗ nhà cũ ấy; đào lên quả được năm trăm lượng bạc, từ đó mới bỏ nghề bán bánh, khiến hai anh em lập tiệm buôn bán lớn, đứa cháu lại thông minh, tính toán sổ sách rất rành không sót sai một mảy; tánh lại thiệt thà ngay thẳng, phàm có xài phí một đồng một chữ chi riêng, cũng đều phải thưa trước với chú; Nhị-Thương thấy vậy lại càng yêu thương thêm nữa.

Bữa nọ nó khóc, xin lũa đem về cho mẹ. Vợ Nhị-Thương ý không muốn cho; Nhị-Thương thấy nó có hiếu, bèn định lương mỗi tháng mà phát cho nó, để đem về nuôi mẹ.

Cách ít năm, Nhị-Thương đã già có lớn, vợ Đại-Thương đau rồi chết, còn Nhị-Thương cũng già, bèn chia hai gia-tài ra, một nửa thì cho con; còn một nửa thì cho cháu.

Lời bàn: Ở đời mà như Nhị-Thương vậy thiệt cũng là ít có — Còn hay nghe lời vợ mà xa anh em như Đại-Thương vậy, đời nay cũng chẳng thiếu gì.

Chuyện Châu-Nhi

Tại quận Thường-châu, có một Phú ông kia họ Lý, nhà giàu-có, rộng đất nhiều, đã năm mươi ngoái tuổi mà không có con trai, chỉ sanh được có một gái tên là Tiểu-Huệ, dung nhan tươi tốt, vợ chồng dân cưng lắm, mới 14 tuổi bị cấp bịnh mà chết đi; vợ chồng thương đau khóc lóc hằng ngày; từ ấy trong nhà vắng vẻ, lại càng buồn bực thêm hơn; chừng đó ông-ta mới chịu nạp đu g một con tỳ-nữ, vừa giáp sanh được một đứa con trai, vợ chồng tăng tiêu như ngọc, đặt tên là Châu Nhi.

Lần hồi thằng nhỏ càng ngày càng trọng diện mạo khôi ngô, hình dung tú mỹ, ai thấy cũng thương; ngặt có một đều là nó khờ khạo quá, đã năm sáu tuổi mà không biết phân biệt được lúa với bắp là thứ gì, nói năng ấp úng, không được suông sẻ; nhưng mà, Lý ông vì thương con quá, nên không thấy cái tật xấu của con.

Lúc ấy có ông sải tu, đi quyên tiền của người ta ngoái cửa, ông sải ấy lại biết việc quá khứ vị lai của người; ai nấy đều thất kinh mà gọi sải ấy là tiên. Sải ta lại nói rằng: Mình muốn làm cho ai họa phước sống chết gì cũng được hết và đã làm như vậy hơn số ngàn người rồi.

Bởi đó cho nên hễn muốn quyền ai bao nhiêu thì phải chịu cho đủ, chẳng ai dám trái ý hễn mà sai sót đồng nào. Hễn lại đến xin quyền Lý ông một trăm, Lý ông nói không có đủ, quyền cho hễn 10 lượng, hễn không chịu, lần lần cho đến 30. Sải ta vùng nói lớn lên rằng: « Phải cho đủ một trăm, thiếu một đồng không được. »

Lý-ông cũng giận, lấy bạc lại, quay quả ra về. Lão sải cảng nhi giả ngơ, đứng dậy nói với theo rằng: « Chớ có ăn năn, chớ có ăn năn. »

Chẳng bao lâu Châu-Nhi vừng đau ngất, mặt mày tái lét, con mắt lão lưng. Lý-ông sợ hãi, bèn đem 80 lượng đến cầu sải cứu. Lão sải bèn cười rằng: « Bấy nhiêu bạc đó, không phải là dễ kiếm, nhưng tôi là sải ở rừng, làm sao cho được bấy giờ? »

Lý-ông trở về, thì Châu-Nhi đã chết rồi; Lý-ông rống khóc om sòm, nghĩ lại giận lão sải, bèn làm trạng đến quan Áp-Tề mà cáo.

Quan Áp-Tề cho bắt lão sải về mà tra vấn, lão sải giả bám cường biện luận mà không chịu. Đánh nó thì như đánh miếng da trâu, khiến xét trong mình nó, được 2 cái hình người bằng cây, 1 cái quan-tài nhỏ, và 5 cây cỏ-xỉ nhỏ nhỏ. Quan Áp-Tề giận, lấy ấn son đưa lên, chứng ấy lão sải mới sợ, lạy lia lạy lịa mà xin dung.

Quan Áp-Tề không nghe, day quân nhân lộ đánh riết cho đến chết. Lão sải chết rồi, Lý-ông mới lạy tạ quan Tề mà về.

Lúc bấy giờ, trời đã chiều tối, vợ chồng Lý-ông đương ngồi trên giường, bỗng thấy một đứa trẻ con, xăm xuối bước vào mà nói rằng: « A-ông đi sao mau quá, con theo kẽ, sức mà không kịp. » Coi lại hình dạng nó thì trạt chừng 7, 8 tuổi. Lý-ông thất kinh, vừa muốn cật hỏi nó, thì thấy nó như ẩn như hiện, mơ màng như khói như mây, chưa kịp nói chi mà nó đã leo lên giường mà ngồi rồi.

(Mai tiếp).

CÁCH TRỊ BỊNH ĐAU

CAN, TÌ, PHE PHỦ

BẰNG THUỐC BỘT

POUDRES DE COCK

Có nhiều vị thuốc ngoại khoa uống vào tưởng đâu là là sẽ bịnh đau Can, tì phế phủ, không đè nó làm cho bớt đau một đôi ngày mà thôi. Bịnh bịnh trở lại nặng hơn, là vì thuốc không thấm vào gốc bịnh.

Cân nhắt ai ai cũng muốn trừ cho tuyệt bịnh. Thuốc bột *Poudres de Cock* là một vị thuốc thần hiệu, cứu mang vì nó làm cho Can, tì phế phủ được trong-sạch tang ấy chuyển vận đồng nhau mà làm cho vật thực có ích cho con người.

Uống thuốc bột *Poudres de Cock* vật thực nào nó tiêu hóa cũng được hết, nó thêm và bồi máu thịt, thêm sức cho được khỏe mạnh.

Muốn trừ bịnh đau tì-vị cho tuyệt gốc rễ, ăn uống không tiêu đau bao tử mắc trướng, sinh ruột sưng bao tử sưng ruột, đau gan, muốn cho chứng bịnh ấy không hóa ra bịnh huyết suy, giảm gân, giảm cốt, bịnh nước tiểu ngọt như cô trong trứng trứng gà đau bầu thủ, vì sỏi lỏi và các chứng bịnh nặng hơn nữa, trước hay là sau khi ăn cơm uống một liều thuốc bột *Poudres de Cock*

Hòi thuốc bột *Poudres de Cock* đựng trong hộp thiếc dễ bảo trong các tiệm thuốc tốt và tại chỗ bào bế ở thành JEUMONT tỉnh NORD.

Adresser-vous

Imprimerie de l'UNION

NGUYEN-VAN-CUA

57 rue Lucien Mossard

SAIGON

SỮA NƯỚC TƯƠI

NESTLE

HIỆU

CON-CHIM

Là thứ sữa rất trong sạch, rất bổ dưỡng, dễ tiêu hóa, tức nào dùng cũng tốt.

Thứ sữa nầy quả nhiên là đã có tiếng khắp hoàn-cầu.

Xà-phòng Cadum

Một thứ xà-phòng tinh hảo mà không có chất rát da như xàphòng Cadum rất cần để giữ vệ-sinh cho ngoài da.

Dùng nó lại còn lợi nữa vì răng nó không thấm nước, nó khô mãi cho nên dùng được đến hết, không phi phạm chút nào.

GÂY MÓN

Thuốc SIROP de DESCHIENS có huyết bổ

Làm cho Sung túc máu mạn, Bịnh mất vì thuốc của các Lương-y trị bịnh.
Thuốc nầy tiếng hơn hết trong các thứ thuốc và bịnh xác - Các nhà thương tại Thành Paris đều dùng nó.

Đại-tiện táo-sáp sinh ra nhiều bệnh.
Nếu muốn chánh khoi, xin dùng :
thứ thuốc VÉRITABLES "GRAINS de SANTÉ du Docteur FRANCK"

In theo đúng tờ đây hiệu.

RẤT THÂN HIỆU
RẤT TIỆN
RẤT DỄ

Bán ở khắp các hàng bào-chế tây.

TIÊU ĐỘC — PHÁT HÃN

TRỪ TIỆT BỆNH NGỨA — HẮC LÁO TỨT ĐỎ V.V.

TA LOC

Máu ta bằng thuốc

SAN-SỜ-PA-RAY

PA-RI-DI-EN-NỜ

(*Salseparaille Parisienne*)

Thuốc chuyên-môn rất công-hiệu để chữa bệnh ngoài da

Bán tại khắp các hàng bào-chế tây

THANH LƯƠNG

Bán buôn tại số nhà 8, rue Vivienne PARIS

NƯỚC MẠCH SUỐI LANGSA HIỆU

VICHY CÉLESTINS

UỐNG TRỪ LÀNH CÁC CHỨNG :

Nhức xương cốt, bịnh hay mắc dái, đau mình nhức gân, đi lợn cợn có cát, đau lắc-léo

CÁC VỊ SẠNG HIỆU VICHY-ÉTAT

SEL VICHY-ETAT
PASTILLES VICHY-ETAT
COMPRIMES VICHY-ETAT

Diêm vị rút lấy trong nước mạch chế ra để pha làm ra nước suối. Uống hai ba liều, khỏi ăn rồi thì đi tiêu tạng. Để cho mỗi người làm ra nước mạch hơi đá, uống cho ăn mau tiêu.

COI CHỪNG LÍNH BỞ GIẢ MẠO, MẤT CHƯỚC

Enterobyl

ÂNG-TÊ-RÔ-BI-LỜ

THUỐC CHỮA LÁ GAN

Mỗi sáng uống 2 muỗng nhỏ (muỗng uống cà-phê) thuốc bột nhỏ pha vào nước lã

Thiếu chất ở lá gan . . . . . .
Bịnh táo kết — Bịnh gầy mòn.
Bịnh ngoài da. . . . . .
Bịnh ở các xứ nóng. . . . . .

E. DEHAUSSY, là quan đốc-tờ khoa vật lý, Cử nhân khoa cách-trí, Nguyên làm đầu coi các công-việc thực hành ở đại học môn thuốc, số 66, Rue Nationale LILLE (France)

BÁN TẠI KHẮP CÁC HÀNG BÁO CHẾ TÂY

Saigon : Pharmacies MUS, SOLDIÈNE, HABERBOUSSE, SABBEAU, FRANCO ANNAMITE

GIỌNG NOI KHAN KHẢN

Vì tại suốt ngày ta nói nhiều, thì cơ quan trong cổ làm việc nhiều, nên cổ ta khô. Nếu ta không cẩn thận thì ta bị phải đau. Thình thoảng ngậm vài viên : KẸO THUỐC WYBERT thì miệng và cuống họng ta khỏi khô giáo.

Kẹo Thuốc WYBERT làm dỡ khát nước chữa khỏi bệnh ho hen, chứng khản cổ. Thật là chẳng hai gì đến bao-bì và răng cả.

Wybert

KẸO-THUỐC WYBERT bán tại các hàng bào chế tây, mỗi hộp có hơn 300 viên.

NÀY THUỐC CHỨ DANH

CHỮA BỆNH

ĐAU-LƯNG

THUỐC VIÊN FOSTER chữa khỏi bệnh đau lưng do thận sinh ra. Lại cũng là thuốc thần diệu nhất để chữa bệnh thấp, bệnh đau ngang thắt-lưng, bệnh nhức-xương, bệnh sưng-mắt-cá. Lại con khi nước tiểu đục, hay vàng, hay nếu có chất vôi, thì nên dùng ngay THUỐC VIÊN FOSTER. Ai cũng dùng THUỐC VIÊN FOSTER thì không những bệnh sẽ khỏi hẳn, mà mình lại thấy cháng-kiện, nhẹ-nhàng để làm việc. Các bộ khí sẽ bền, huyết mạch không điều hay ngày ngất, mỗi năm nên sơi vài lần THUỐC VIÊN FOSTER.

Một Hộp 8fr50 — PILULES FOSTER — Hai Hộp 14fr85

CHỮA THẬN VÀ BÀNG QUANG

Bán tại các hàng bào chế tây và gửi ... tại nhà H. BINAC, Pharm., số 26 Phố Ferdinand, PARIS.

PHAI COI CHỪNG ĐỒ GIA MẠO

HÃY NÀI CÁI KÝ TÊN : MIDY

SANTAL MIDY

(Săn-tan Mi-dy)

Thuốc nầy hiền và tinh hảo để trị bịnh *đau lậu*, mới củ gì đều thần hiệu, (không có dùng thứ Copahu và không cần thục).

Mỗi hoàn bọc đều có đóng hiệu MIDY.

Buôn bán lớn số, 8, Đường Vivienne, Paris.
Trong mấy nhà Thuốc.